

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBANYÁSZATI VALLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XVIII. ÉVFOLYAM 19. SZÁM

ÁRA: 1,80 FORINT

1981. OKTÓBER 1.

A közös munkának jó eredményei vannak

Cél: az együttműködés tartalmi és formai továbbfejlesztése

Az Ércdúsító üzem és a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem az együttműködés fejlesztésére először 1968-ban kötött szocialista szerződést, melyet 1976-ban határozatlan időtartamra megújítottak. A korábbi időszakokban éves együttműködési munkatervet készítettek a szerződés minél jobb és színvonalasabb tartalmáért. Sajnos ez a gyakorlat az utóbbi években már nem volt rendszeres. Miért?

— Félreértés ne essék, üzemünk között — mondja Dr. Csukás Béla, a Kísérleti Kutatási és automatizálási üzem gazdaságpolitikai munkabizottságának vezetője — alapjában véve jó és hasznos együttműködés alakult ki. Ha voltak is nehézségek a két üzem között, az alapvetően a kölcsönös tájékoztatási és a közös döntéshozatali hiányosságokban rejlik. Úgy vélem, a miertre a tartalmi és formai oldalról kell keresni a választ.

— *Mindentekre egyáltalán van igény az üzemekben?*

— Feltétlenül! Igaz, a két üzem gazdasági munkáját — veszi át a szót Gacsály Jenő, az ÉDÜ gazdaságpolitikai munkabizottságának vezetője — előírások szabályozzák. Az együttműködés keretei között végzett műszaki-fejlesztési tevékenység sikeres gyakorlati eredményeket produkál. Mindezek ellenére én a két üzem közösségénél valami elszürkületést vélek felfedezni. Talán igazából egyedül a sport terén van együtt a két üzem.

E látszólagos ellentmondás ismételt igazolja az ismert okoskodást: — Mindenből lehet magfizikus. Egyre kell csak vigyázni, nem mindenből lehet magfizikus.

— Az ÉDÜ rekonstrukciós feladatainak növekedése — irányítja a beszélgetést „csendesebb vizekre” Dr. Csukás Béla — az itt jelentkező komoly munkák, melyek két ötéves tervre vannak ütemezve, hangsúlyozottan előtérbe hozták a két üzem együttműködésének kérdését. E téma fontosságára való tekintettel erről tárgyalt a két üzem pártbizottságának irányító testülete a június havi együttes ülésen. A feladatok ma még inkább előkészítő munkák, egyedül az osztályozóban történt meg a valós rekonstrukció.

— *A jó együttműködés érdekében az együttes ülés milyen elveket rögzített?*

— Túlnyomórészt a gazdasági együttműködés jelen helyzetével és továbbfejlesztési lehetőségeivel foglalkozott az együttes ülés. Az üzemvezetők is hangsúlyozták, az együttműködés alapja a világosan rögzített munkamegosztás, és az egymásra utaltatás. Lényeges a gazdasági munka területén a rendszeres információcserére és a hatékony döntéshozatali tevékenység. Sőt a vitáknak is lényeges szerepe van a döntéshozatali folyamat során, s ehhez megfelelő szervezeti kereteket kell biztosítani.

— Konkrét javaslatok hangzottak el — folytatja a gondolatsort Gacsály Jenő — arra vonatkozóan, hogy az együttműködést ki kell terjeszteni a munkavédelem, a környezetvédelem és a sugáregészségügy kérdéseire is. Szerintünk a tanácskozás elérte célját. A pártbizottság feladata továbbra is az együttműkö-

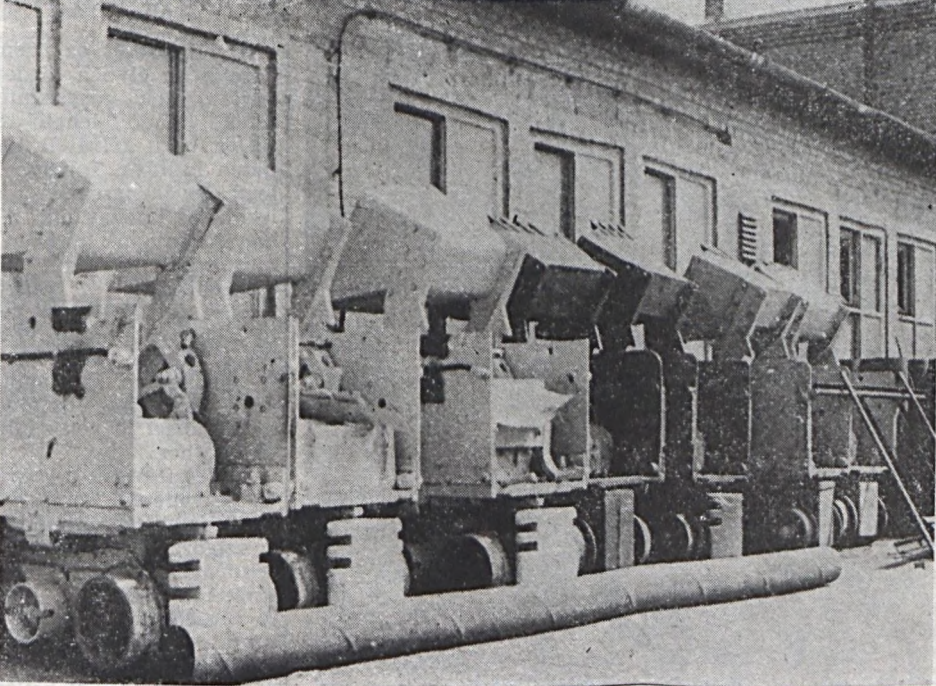
dés elősegítése politikai eszközökkel. Mitöbb, célszerű a témára rendszeresen visszatérni.

— A következő időszak lényeges feladata, hogy a két üzem gazdasági vezetői a szakszervezeti és KISZ-vezetők bevonásával rögzítsék a következő időszakra vonatkozó együttműködési szerződés alapelveit, s határozzák meg az 1981/82. évi feladatokat.

A gazdasági együttműködés lényege: A vegyi ércfeldolgozás műszaki fejlesztése az ÉDÜ mint termelő szervezeti egység és a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem mint kutató-fejlesztő egység tevékenysége révén valósul meg. A közös tevékenységi terület a vállalati műszaki-fejlesztési terv egy jól meghatározott részét képezi. A közös tevékenységi területen kívül az ÉDÜ mint termelő üzem, míg a másik üzem mint kutató-fejlesztő szervezeti egység, a közös tevékenységből jól elhatárolható saját profillal rendelkezik.

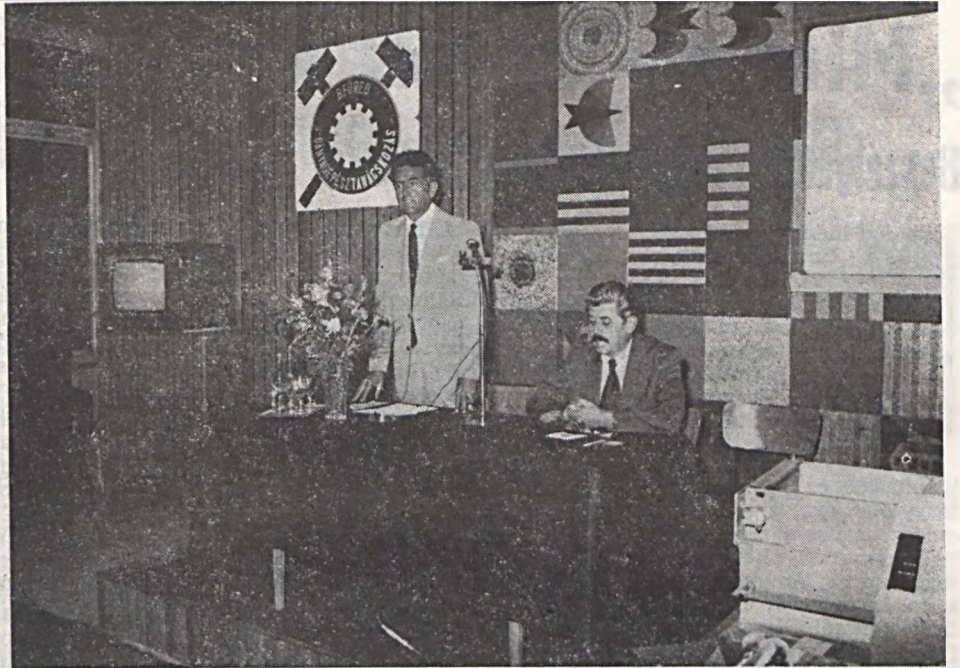
A közös munkának jó eredményei vannak, mindamellett a műszaki-fejlesztési tevékenység hatékonyságát az együttműködés tartalmi és formai vonatkozású továbbfejlesztésével fokozni lehetne. Kellene.

Veress Tamás

Felújított rakodógépek a Szolgáltató üzem udvarán

Hegyi József felvétele

Dr. Tamássy István, a Szénbányászati Koordinációs Központ elnökhelyettese megnyitja a bányagépész tanácskozást. Erb László felvétele

Bányagépészek tanácskozása Balatonfüreden

Vállalatunk üdülőjében kétnapos tanácskozáson találkozott az ország 15 bányavállalatának, bányászattal kapcsolatban álló intézményének mintegy 100 gépészeti szakembere szeptember 8-án és 9-én. A Gépipari Tudományos Egyesület Baranya megyei szervezetének bányagépész szakosztálya, valamint tatabányai szervezete immár tizennegyedik alkalommal rendezte meg a bányagépész tanácskozást, melynek fő témája ezúttal a bányavállalatok együttműködési lehetőségével a gép és villamos berendezések karbantartásában volt.

A házigazdák nevében Kovács László, vállalatunk gépészeti főosztályvezetője köszöntötte a résztvevőket.

A konferencia megnyitójában Dr. Tamássy István, a Szénbányászati Koordinációs Központ elnökhelyettese azt emelte ki, hogy az ilyen szakmai jellegű tanácskozásokra igen nagy szükség van a tapasztalatcsere, a jobb együttműködés érdekében. Igazi értéke ezeknek a találkozóknak, hogy mind több valósul meg abból, ami itt szóba kerül.

Így említette a föld alatti szállításban a hevederes személyszállítás, vagy az acélbetétes gumiheveder elterjesztését, a vízmentesítésben a buvárszivattyús megoldást, a fejtés gépesítés fejlesztését. Figyelemre méltó kezdeményezésnek nevezte, hogy például a Mecseki Szénbányák javítja az ország egész bányászata részére a sújtólégbiztos berendezéseket, az Oroszlányi Szénbányák a villamos készülékeket és vállalatunk a rakodógépeket. Külön kiemelte a mostani értekezlet témaválasztásának helyességét, időszerűségét. A gazdasági és ésszerűségi követelmények is azt diktálják, hogy a gép és villamos berendezések karbantartásában is javuljon a munka szervezethez, a tipizálás, el kell kerülni a javítóállomások párhuzamos kiépítését. A korszerű bányagépek korszerű javítási módját kívánják meg — összegezte mondanivalóját.

A tanácskozáson 12 előadás hangzott el. Az előadók többsége szénbányászati problémákkal foglalkozott, de néhány téma vállalati szakembereink fokozott érdeklődését is kiváltotta. Ilyenek voltak a villamos motorok javításának esetleges centralizációjáról, a szabályozott villamos hajtás alkalmazási területeinek szélesítéséről, a bányabeli nagy teljesítményű kábelek biztonságos és gyors kötésének új módszereiről szóló előadások.

A konferencia eredményeit zárszavában Mátrai Árpád, vállalatunk műszaki vezérigazgató helyettese összegezte. A tanácskozás kiváló alkalmat nyújtott a szakemberek számára, hogy ismerkedjenek, barátságok mélyüljenek el, információkat cseréljenek. A másik célja az volt, hogy az időszerű közös problémákra megoldásokat keressenek. Az utóbbi négy-öt találkozás alkalmával mindig felszínre került a gép és villamos berendezések karbantartásának témája, az, hogy ezt a gondot mind szélesebb kooperációban kellene megoldani. Elmondható, hogy már vannak kezdeti eredmények.

— A bányászat gépesítése széleskörűen terjed, s ez mind jobban érezteti a javító, karbantartó háttér hiányát, melyet a bányavállalatoknak kell létrehozni, akár olyan áron is, hogy máshonnan szabadítanak fel erre eszközöket. Ha tehát egy vállalatnak 4 új gép vásárlására van anyagi lehetősége, vásároljon csak hármat, s a maradékot a javító, karbantartó bázis kiépítésére használja. A bányavállalatok itt nem várhatnak „felülről” jövő segítségre.

— A karbantartási igény csökkenthető lenne a gépek használati fegyelmének javításával, ez azonban csak az egyik út, mely igen hosszú időt igényel. Rövidebb távon a javítási kapacitás bővítése a járható út — mondta Mátrai Árpád.

Az együttműködést, az ismeretek bővítését hasznosan szolgáló konferencia végül állást foglalt abban is, hogy állandó munkabizottság alakul, mely az évente megrendezett bányagépész tanácskozásokon elhangzottakat propagálja, s a vállalatok között elősegíti a kooperációt.

K. J.

„Minden kezdet nehéz...” Segít a korszerű technika

Beszélgetés rehabilitált dolgozókkal új munkahelyükön

Minden igyekezet ellenére, egyre több lesz azoknak a számba, akik egészségileg alkalmatlanná válnak a vajúgási munka végzésére. Ők a csökkent munkaképességűek, akik a rehabilitációs eljárás során más munkahelyre kerülnek, s a lehetőségekhez képest olyan munkát végeznek, hogy állapotuk ne romoljék, maradjon munkaerőjük pedig hasznosítani lehessen. Természetesen ez a folyamat sem emberileg, sem anyagilag nem problémamentes.

A III. sz. bányászati pártbizottsága ez év tavaszán tárgyalta azt a jelentést, amely az üzem rehabilitált dolgozóinak helyzetével foglalkozott és megállapította, hogy évről évre több dolgozónál állapít meg az Országos Orvosszakértői Intézet munkaképesség-csökkenést.

Egyik fő gondként jelentkezik, hogy telítve vannak a vállalatban belüli rehabilitált munkahelyek, külső munkahelyre pedig nem szívesen mennek dolgozóink.

A jelentés „kontrolljakként” munkahelyén kerestünk fel néhány, volt III. sz. bányászati dolgozót. Elsősorban az iránt érdeklődtünk, új beosztásukban hogyan érzik magukat, hogyan sikerült a beilleszkedés, elégedettek-e?

Szulaczkó Györggyel Orfűn, a vállalat vízitelepén találkoztunk, ahol az idejűvel szezonban udvarosként dolgozik, de ha kell kőműves munkát is végez. A III. sz. bányászati huzsonhárom évi vajúgási munka után került el a Központ karbantartó részlegéhez. Jól érzi magát, mert munkáját megbecsülik. Nem bánta meg, hogy helyet változtatott.

Timár Zoltán jelenleg az ÉDÜ-ben fürdőkezelő. A régi súlyban és vídám hangulatban választotta a kérdésekre. Elmondotta, hogy egészséges emberként fogadták és nem érzetik vele, hogy csökkent munkaképességű.

— Ha az áthelyezett dolgozó megfelelő hozzáállást tanúsít a munkához, akkor emberileg és anyagilag is

kellemes környezetben vannak nálunk.

Aztán még hozzátesszi. — Ha le is vagyunk százelékolva, azért igyekszünk mindent megtenni, ami tőlünk telik, nehogy panasz legyen ránk.

Mindketten azt mondják, megtalálták a számításukat.

— De azért mégiscsak jobb volna ott dolgozni az üzemben — válaszolják szinte egyszerre. És ezt el is hisszük nekik. Mert nem lehet könnyű ennyi év után a pályamódosítás.

Illés László Kozármislenyből jár be dolgozni. Véleménye szerint messzemenően megbecsülik a munkáját kezdettől fogva.

— Ha már a sors úgy hozta, hogy kikerültem a bányából és ott nem dolgozhatom, akkor be kell illeszkednem az új helyen és olyan munkát produkálni, amit elvárnak tőlem — mondja.

Magó Lajos ez év áprilisa óta a Gyermekklinika udvarosa.

— Eleinte nagyon rossz volt. A síró kis betegek és a szomorú szülők látványa nem éppen kellemes — panaszolja.

— Itt sokszor találkoztam ismerősökkel is, akik megkérdezték, miért dolgozom itt? Ilyenkor szégyenkezem kissé, hogy csökkent munkaképességű vagyok. Hiányzik a bánya. Ősszel ismét megmúttam a kezem s remélem, hogy újra visszamehetek az üzembe dolgozni — mondja bizakodva. Mindegyik dolgozónak feltettük a kérdést:

— *Mit tanácsolnának azoknak, akik jelenleg vannak, vagy ezután kerülnek hasonló helyzetbe?*

Valamennyien úgy vélekednek, hogy nem volt érdemes idegenkedni ettől a lépéstől, mert most már látják, hogy a rehabilitációs bizottság nem akar rosszat, a megváltozott munkaképességű dolgozóknak.

Herendi István

Oktatási eszközök a propagandistáknak, hallgatóknak

Tapasztalati és kísérleti adatok szerint információink 11 százalékát hallás és 83 százalékát látás útján, vagyis összesen 94 százalékát auditív és vizuális úton szerezzük meg. A ma embere audiovizuális tömegkommunikációs környezetben él. Művelődésében, szórakozásában nagy szerepet tölt be a film, a televízió, a rádió. Egyre inkább szükségszerűvé válik, hogy az ismeretek, így a politikai ismeretek terjesztésében is mind szélesebb körben alkalmazzuk az audiovizuális technikát.

A pártoktatás az eszmei, politikai nevelőmunka egyik legfontosabb eszköze, segítőtje. Hivatását annál eredményesebben képes betölteni, minél céltudatosabban kapcsolódik a megoldásra váró politikai és ideológiai feladatokhoz.

Ez azonban csak az egyik oldal. A pártoktatásnak nem csupán az a feladata, hogy a hallgatók tételeken megtanulják a marxizmus-leninizmus elméleti rendszerét, sokkal inkább az, hogy annak szemléletét, a dialektikus gondolkodásmódot sajátítsák el és ezzel képesek váljanak a mindennapi élet eseményeinek és a tömegtájékoztatás információs zuhatagának önálló értékelésére, ennek szellemében való cselekvésre. E munka

fontos feltétele az oktatási módszerek tökéletesítése. Ezt a célt szolgálja, a korszerű audiovizuális technika alkalmazása az agitációs és propaganda munkában.

A propagandisták jelentős része szívesen használja a térképábrákat, grafikonokat, a diafilmeket, az írásvetítőt és a mozgófilmeket. Mindinkább felismerik az ismeretek elsajátításának és alkalmazásának folyamatában a technikai eszközök használatának fontosságát.

Vállalatunk pártbizottsága a két évvel ezelőtt megnyitott propagandista klub létrehozásával szervezetten biztosítja a propagandisták ellátását különféle eszközökkel azon túl, hogy ezen eszközök egy része az üze-

mekben is fellelhető. A Ságvári Endre Művelődési Ház földszintjén működő klub berendezése, technikai felszereltsége olyan, hogy az a pártoktatásban az audiovizuális eszközökkel szemben támasztott igényeket kielégíti. Kényelmes, kulturált körülmények között dia- és mozgófilmvetítő gépek, írás- és képvetítő, rádió, televízió, magnetofon klasszikus és az utóbbi években megjelent politikai irodalom és folyóiratok állnak a propagandisták és hallgatók rendelkezésére.

Az elmúlt oktatási évben a klub kihasználtsága már szinte teljes volt. Idén is várjuk az üzemi propagandistákat, oktatási köröket, hiszen a korszerű oktatás-technikai eszközök alkalmazása az agitációs és propaganda munkában itt valósulhat meg a legeredményesebben, mert a megfelelően előkészített eszközök megkönnyítik az előadók és a hallgatók munkáját, lehetővé teszik az aktív vitalizáló kialakítását.

Kablár János

Csökken a vállalati létszám

Napirenden a bér- és létszámgyakorlatok helyzete

Avallati párt-végrehajtóbizottság szeptember 3-1 ülésén megtárgyalta a bér- és létszámgyakorlatok helyzetét, s az ezzel összefüggő feladatokat. Az irásos jelentés megállapította, hogy a hazánkban jelentkező munkaerő-gondok vállalatunknál is léteznek. Az V. ötéves tervidőszakban 7,2 százalékkal csökkent a létszám, ezen belül a fizikai 8, a nem fizikai csökkenése 3,2 százalék volt. Minden erőfeszítés ellenére a bányászateknél még nagyobb volt az eltávozás (9,3 százalék), s ezen belül a vajúgók csökkenése 15,3 százalékot tett ki.

A produktív létszámhiány az év elején már termelés-kiesést is okozott, s az elmaradást csak szabadnapi termeléssel tudtuk pótolni. Növeli a munkaerő-gondot, hogy a produktív dolgozók igen erős fizikai igénybevétele miatt egészségi állapotuk leromlott, s folyamatosan rehabilitálásra kerülnek. Növekszik a betegmü-

szakok száma is, ami a teljesíthető műszakok számát csökkenti. Az 1976. évi egy főre jutó vajúgási 36,4 betegnap 1980-ban 39,4 nap/főre növekedett.

A kedvezőtlen tendencia megállítására a vállalat és az üzemek vezetése számos műszaki, gazdasági, egészségügyi stb. intézkedést tett.

A nem bányászateknél is esetenként jelentős volt a fizikai létszámhiány. Az ÉDÜ-ben például a fél-év végére 30 fővel maradtak el a tervezett létszámtól.

A vállalat és az üzemek vezetősége élve a hirdetési korlátozások megszüntetéséből adódó lehetőséggel széles körű felvételi kampányt indított. Toborzó jellegű tevékenységgel szakiskolákat látogattunk, a leszerelő katonák körében ismerttük a felvételi lehetőségeinket.

Nagyobb gondot fordítunk az utóbbi időben a szakmai átképzésre, illetve képzésre is. Az egyetemen, főiskolán tanuló fiatalokat ösztöndíjszerződéssel igyekszünk a vállalathoz kötni.

Erőfeszítéseink nyomán a II. negyedévtől javult a bányászateknél létszámhelyzete. A szigorúbb felvételi követelmények mellett is növekedett a felvételek száma. A végrehajtó bizottság felhívta a figyelmet, hogy nagyobb gondot kell fordítani a felvett dolgozók beilleszkedésének segítésére, illetve megtartására. Ebben a tevékenységben továbbra is számítunk a szocialista bri-

gádok megértő támogatására.

A jelentés bér- és létszámgyakorlatokkal foglalkozó része megállapítja, hogy a vállalati dolgozók bérszínvonala az V. ötéves terv időszakában jelentősen emelkedett: 1975-höz viszonyítva 1980-ban 39,3 százalékkal volt magasabb. A körülményeket mérlegelve, vállaltuk a nagyobb bérfejlesztéssel járó befizetéseket, s bérpreferenciában is részesültünk. Ennek ellenére viszonylagosan romlott a bérhelyzetünk. Mindinkább tapasztalható, hogy kiemelt helyzetünk mérséklődött, majd megfordult. Az egészségi ártalmat kifejező „különlegességi pótlék” átlagbér növelő hatása eltűnt, s kb. hasonló keresetért érnek el ott is, ahol nem fizetnek különlegességi pótlékot. Ezt a helyzetet dolgozóink gyakran szóvateszik, s kéri az illetékes szerveket a probléma rendezésére.

A vállalat vezetősége évente a szakszervezeti testületi ülés egyetértésével alakítja ki a fontosabb bérfejlesztési célkitűzéseket, bérarányokat. Üzemünkben szintén hasonló módon döntenek az üzemi bérpolitikáról, a belső ösztönzési rendszerek alkalmazásáról. Az ösztönzési rendszerek gyakori változása azt bizonyítja, hogy a követelményeket igyekeznek mindig a megváltozott feltételekhez igazítani.

A vállalat a VI. ötéves terv időszakában évente 4 százalékos bérfejlesztéssel számol. Figyelembe véve azonban a létszámcsökkenést is 1984-re 25 százalékos bérszínvonal növekedést érünk el, s a bérszínvonal 91 946 forint/fő/évre emelkedik.

A jelentés 10 pontban foglalta össze a témakörrel kapcsolatos fontosabb feladatokat, amellyel a végrehajtó bizottság egyetértett.

Juhász Károly

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő:
Kablár János
Szerkesztő:
Ragoncsa János
Szerkesztőség:
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Telefon: 15-851
Vállalati tel.: 7-243, 7-147

Kiadja:
a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó:
Braun Károly
Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyadi út 11.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető:
Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre
43,20 Ft

Előfizethető
a szakszervezeti bizalmiaknál

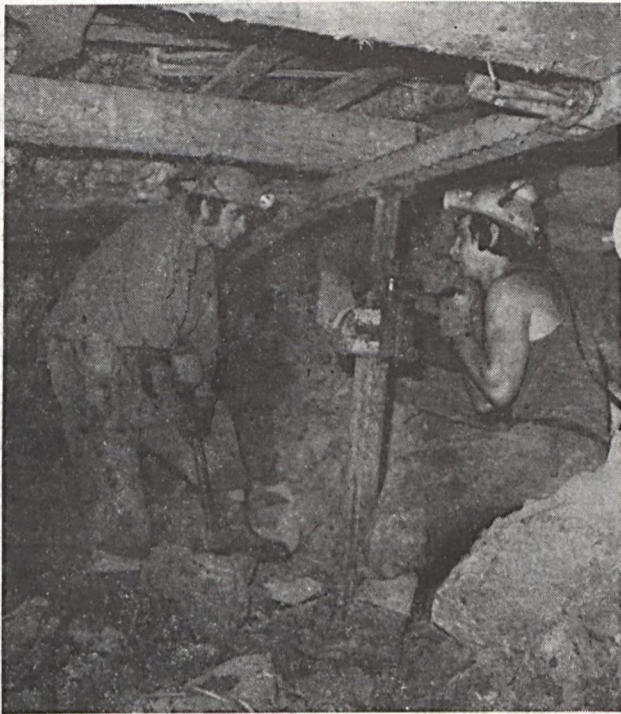
Ny-623-4

Augusztus 31-én az MHSZ bolgár testvérszervezetének küldöttjeit fogadtuk a III. sz. bányászüzemben. A vendégek megtekintették az üzem létesítményeit és ismertkedtek a helyi MHSZ tevékenységével. A bolgár vendégeket elkísérte Valkai József, az MHSZ megyei titkára, Maros Tibor városi titkár és Németh Csaba, a megyei pártbizottság munkatársa.

„Ma már minden másképp van”

A 18-as csapat a legjobbak között

A huszonegyes úgy látzik nemcsak a kártyában nyerőszám. Szerencsét hozott a II. sz. bányauzem 18-as csapatának is. Néhány évvel ezelőtt ez a kollektíva az I-es körlet egyik leggyengébb csapata volt. Az üzem és a körlet vezetése ekkor úgy határozott, hogy átszervezik a brigádot. A 21-es csapat két fiatal vándorát, Raffai Mihályt és Pércsi Zoltánt bízták meg ezzel a feladattal és az már nem a szerencsén múlott, hogy ma a 18-as a legjobb kollektívák egyike.

Raffai Mihály csapatvezető vándor az első időszakra így emlékezik:

— Nem volnék őszinte, ha azt mondanám, hogy két évvel ezelőtt örültem a megbízatásnak. A 21-esen nagyon jól kerestem és abban az időben a 18-as 80—90 százalékos teljesítményért a leggyengébb pénzeket kapta. Néhány hónap alatt sikerült talpra állnunk. Ma már stabil a gárda, jól összehangolt a kollektíva. Versenytársai lettünk a 21-esnek.

Tóth László vándor már az újjászervezés előtt is a csapaton dolgozott.

— *Hogyan látod, mennyiben más ez a brigád, mint a régi?*

— Össze sem lehet hasonlítani — kezdi a vándor. — A régi csapaton volt néhány ember, aki nem a munkájával tűnt ki, annál többet bumlizott. Napirenden voltak a veszekedések,

Gyenis László lakatos vándor és Pércsi Zoltán szakvezető vándor ácsolás közben.

Kiss László felvétele

a telepítéssel is problémák voltak. Szinte naponta tetek hozzánk új embereket a tartalékok közül. Egy sem maradt meg nálunk. Amikor újjászervezték ezt a csapatot, túladtunk a bumlisokon. A körlet vezetőitől nagyon sok támogatást kaptunk és hamarosan kialakult a mai kollektíva magja.

— Az év elején még csak ötven voltunk — veszi át a szót a csapatvezető. — Februárban szerelt le a Novográdecz Antit. A bevonulás előtt két hónappal már dolgozott az üzemben, de azért még nagyon tapasztalatlan bányász volt. Vállaltuk a betanítását. Jól jártunk vele. Szorgalmas, sok mindent megtanult már és örömmel vesszük, hogy nálunk akar maradni.

— *A régi csapatot ezek szerint te csak hírből ismer-*

red. Február óta viszont itt dolgozol. Milyennek látod a brigádot?

— Azt hiszem, szerencsém van, hogy ide kerültem — mondja Novográdecz Antal. — Sok türelemmel tanítottak és hamar befogadtak. Nemcsak egyszerűen kollégák vagyunk, hanem barátok is. Gyakran összejövünk munka után és nemcsak brigádgüléseken, vagy kirándulásokon.

Kiszállásra várva Sárosi János aknász mondja a csapatról.

— Az átszervezés után nagyon gyorsan talpra álltak. Az üzem egyik legjobb fejtési csapata lettek. Idén minden bizonnyal megszerzik az aranykoszorús címet. Egyébként a körlet csapatainak a fele ifjúsági szocialista brigád. Szerencsére sok a fiatal nálunk.

Nógrádi Gábor

Megnyílt a Bányászati Gyűjtemény föld alatti ásvány-kőzettani kiállítása

A XXXI. bányásznap egyik jelentős eseménye volt a Pécsi Bányászati Gyűjtemény új kiállításának megnyitása. A Káptalan utca 3. számú ház, a Vasarely Múzeum pincéje adott otthont a geológiai témájú bemutatónak.

Szeptember 4-én 17,00 órakor gyülekeztek a meghívott vendégek, akik között ott volt dr. Dányi Pál, az MSZMP Baranya megyei Bizottságának titkára, Komlódi Józsefné, a Pécs városi Tanács elnökhelyettese, dr. Görcs László, a Baranya megyei Tanács Műemlékvédelmi Bizottságának elnöke, dr. Jantsky Béla Kossuth-díjas geológus és Varga Gáborné tudománytörténeli csoportvezető, a Magyar Állami Földtani Intézet igazgatója képviselője.

A kiállítás színhelyét, a mintegy 36 méter hosszú pincét a közismert pécsi pinceproblémák miatt kellett rendbehozni, hiszen rossz állapotában az épületeket veszélyeztette. Emellett célszerű felhasználási módot kellett keresni, s e munkában fogott össze a városi tanáccsal a Mecseki Ércbányászati Vállalat, a Mecseki Szénbányák és a Bányászati Aknamélyítő Vállalat.

A házigazdák nevében Tóka Jenő vezérigazgató üdvözölte a megjelenteket, majd Komlódi Józsefné ünnepi beszédben adta át Pécs város közönségének a föld alatti kiállítást. Megnyitójában hangoztatta, hogy műszaki jellegű múzeumok létrehozása a felszabadulás után kezdődött meg Magyarországon, s e sorozatban most jelentős esemény első állomásához érkeztünk. Az új kiállítás méltó Pécs múzeumalapító és fenntartó hírnevéhez. Szerepe jelentős az oktatásban, az ismeretterjesztésben, a természettudományos gondolkodásmód fejlesztésében. Mindemellett ez még csak az első lépés, hiszen a tervek szerint a csatlakozó pinceágakban az elkövetkező években mindhárom bányavállalat bemutatja majd vágathajtási és fejtési módszereit, a használatos gépeket, biztosító eszközöket.

A megnyitó után a jelenlevők megtekintették a kiállítást. Az érdeklődés középpontjában a beremendi borsókőves képződmény, a 170 millió éves őshüllő kővüli lábnyoma és a csodálatosan csillogó kristályok állottak.

Mit is láthatunk a kiállítás-on? Az első kisteremben Magyarország és délkelet Dunántúli földtani felépítését és a hasznosítható anyagok lelőhe-

Komlódi Józsefné megnyitó beszédét tartja.

Lendvai László felvétele

lyeit bemutató térképeket, a földtörténeli kortáblázatot mutatjuk be.

A pincében néhány hatalmas közetmintán különböző földtani jelenségeket tanulmányozhatunk. A 21 tárlóban először néhány nagyon szép, valóban reprezentatív kristályt, ásványt láthatunk. A továbbiakban Magyarország köszön-előfordulásainak anyagait mutatjuk be, kiemelve a mecseki fekete kőszénterületet. Ezt a magyaror-

szági értelemek bemutatása követi, részletesebben tárgyalva a mecseki uránérc előfordulást. Az egyes tárlók ajtajában térképek, szöveges magyarázók teszik érthetővé és érdekesebbé a kiállítást. Folytatásként, lehetőleg délkelet-dunántúli példákat felhasználva a kőzettani anyag következik. E részben kőzetrendszer-tani alapon először a magmás, majd az üledékes és metamorf képződményeket helyezték el.

Az egységeket táblázatos, szöveges magyarázó egészíti ki. A kiállítás megtekintése mindenki számára érdekes, de különösen hasznos az iskolásoknak. Részletes szakmai vezetésre is van lehetőség, ha az iskolák a múzeum vezetőjétől ezt előre igénylik.

A földtani-kőzettani kiállítás létrehozására már tavasszal megalakult a földtani szervezőbizottság, melynek munkájában a MÉV, a Mecseki Szénbányák és a Magyar Állami Földtani Intézet Dél-dunántúli Területi Szolgálatának geológus szakemberei vettek részt. Először is ki kellett dolgozni azt a rendszert, melyen keresztül a szakmai célt, feladatot el lehetett érni. Ezt követően megindult a helyi, délkelet-dunántúli anyagok begyűjtése, de felvették a kapcsolatot az ország bányavállalataival az ottani minták begyűjtése végett.

Ezt követte a minták beszerzése, rendezése, válogatása, előkészítése, a térképek, magyarázók elkészítése, a végül az elkészített tárlókban való elhelyezése. Ki kell emelni Koch László, Koleszár Zsuzsanna, Konrad Gyula és Konrádné Dobosi Ildikó munkáját.

A nagyon mutatós belsőépítészeti megoldás a bányatársaságokra emlékeztet, egyben pedig egy függőleges rétegeket harántoló vágatot jelképez. A tervezés Dévényi Sándor építész-mérnököt, a kivitelezés a Szőke György vezette Szolgálatató üzem asztalos gárdát dicséri, de sokat segítettek a köztársasági dolgozói is. A pinceág végén Bocz Gyula szobrászművész fekete kantavári mészmárgából faragott, a földben feszülő erőt, energiát és a bányászati szépséget szimbolizáló nagyhatású szobra áll.

A munka még tovább folytatódik, de már az eddig kialakított rész is méltó Pécs város múzeum-szervező közönségéhez, a létrehozó szerveknek, vállalatoknak város- és szakmaszervezetéhez. A kiállítás megtekinthető hétfő kivételével minden nap 9,00—17,00 óráig.

K. J.

h. s.

Borika

Mindig mosolygós, rózsás arcú asszony ül előttem a fűredi üdülőnkben. Nyugdíjas. Kislányos mosolyát nézve alig hiszem el.

— Bizony, október 1-vel nyugdíjba megyek. Most már a szabadságomat töltöm.

Érdekes helyzet. Felnőtt-kora felét ebben az üdülőben töltötte, de szabadságát soha. Az itt dolgozó személynéknem üdülő az üdülő. Munkahely. Ők nem pihenni, hanem dolgozni járnak ide.

Szántó Lajosné, Borika, ahogy szinte mindenki hívta, aki csak egyszer is eltöltött pár napot a Horváth-házban, 21 éven keresztül dolgozott itt, s most nyugdíjba ment. Vidáman, mosolyogva mesél.

— Heten voltunk testvérek, én voltam a legidősebb. Korán munkába kellett állnom, hiszen kellett a pénz. Napszámba jártam. Aztán jöttek a gyerekek. Három lány. Bölcsőde, óvoda akkor még nem volt Balatonfüreden, hát otthon maradtam velük. Mikor már lehetett, főleg a nyári idényekben el-elmentem akkor itt a Balaton mellett

dolgozni valaki? Természetesen a vendéglátó iparba. Én a Kedves cukrászdában dolgoztam.

— Aztán, amikor a gyerekek már elég nagyok voltak, 1960 májusában felvettek ide. Máig emlékszem erre a hideg reggelre. Én voltam az első dolgozója ennek az üdülőnek, utána a konyhafőnök, később a többi alkalmazott. Ennek már huszonegy éve. — Elmereng, majd ismét felderül az arca.

— Most kaptam egy levelet — mutatja, s idéz belőle néhány szót: „... ilyen dolgozókat kívánok mindig a portára, mint Bori néni volt...” — Rengeteg üdvözlőlapot, levelet kapok. Nagyon büszke vagyok erre és arra, hogy 1978-ban Kiváló dolgozó lettem. A szakszervezet által kiadott kérdőívekben is sokszor külön kiemelték a porta dolgozóinak jó munkáját.

A jegyzetembe pillantok. Aláhúzza ez szerepel: „bizalmi munkakör”. Az itt pihenőknek rövidebb-hosszabb ideig lakásuk az üdülő, ezért kapcsolatuk az itt dolgozókkal szükségszerűen bizalmasabb mint bárhol másutt.

— Igen — nevet Borika — mi itt találkozunk néha magánjellegű problémákkal, családi gondokkal, néha kisebb perpatvarokkal. Ide üdülni járnak az emberek, szabadabban élnek, mint otthon. Késő estig, néha kora hajnalig kimaradnak — s olyan eseteket említ, mikor az aludni letett gyerek felébredt, felsírt, s ő hajnalig a portásfülkében játszott vele, vagy kisebb

családi ügyeket okos asszonyi szóval ő rendezett.

— A múltkor épp a mi újságunkban olvastam bányászdinasztiairól — mondja nevetve. — Úgy tűnik, mi itt portás dinasztia alapítunk. A lányom ugyanis néhány hete szintén a portán dolgozik. Már ő is több mint egy éve az üdülő dolgozója.

— A másik lányom az Annabellában dolgozik.

Mindketten tehát a vendéglátásban. Ez magával hozza, hogy az unokák — négyen vannak Füreden — gyakran nálunk vannak. Legalább sokszor látjuk őket.

— Van egy kis telkünk. Szőlő, gyümölcsös, ott dolgoztatunk a férjemmel. Ő is nyugdíjas. Na, meg az unokák! — teszi hozzá végül.

Színházi előzetes

Október 9-én a Ságvári Endre Művelődési Házban ösbemutatóra kerül sor. Pilinszky: Gyerekek és katonák című darabját ekkor láthatjuk először színpadon egy érdekes kezdeményezés keretében. A Ságvári Nyitott Színpada és a Pécsi Nemzeti Színház művészei — tehát amatőr és hivatásos művészek — közös produkciója ez.

A népes szereplőgárdából

néhány név: Sólyom Katalin, Koszta Gabi, Muschberger Ágnes, Krasznói Klára, Gyarmati Zsuzsa, Csaba Erika, Arany Kató, Paál László, Vajek Róbert, Mikuli János, Szalma Lajos. Az előadást Vincze János rendezte. A darabot október folyamán négy alkalommal tűzi műsorra a Pécsi Nemzeti Színház. Valamennyi előadást a Ságvári Endre Művelődési Házban láthatjuk.

Vajek Róbert, az előadás egyik szereplője.

Bányásznap esőben

Szomorú reggelre ébredt a város szeptember 5-én, elszorult az ember szíve a vigasztalanul szakadó eső láttán. Az időjárás kegyetlen szeszélye szinte teljesen megsemmisítette a XXXI. bányásznap kulturális és sportprogramját az újmecekaljai Ho Si Minh-parkban. Elszomorító kép, külsőségeiben pompázó színhely, benne árválkodó sátrak, pavilonok, játékszerek, s mindez üresen, esőtől ázottan.

Eső ide, eső oda a bátrabbak dacolva az időjárással és a megfázás veszélyével, kijöttek az autós ügyességi versenyre. Tíz óra után szépszámu közönség övezte a pályát, várva, a verseny kezdetére. Akik vállalva a börtönveszélyt, kárpótolva érezhették magukat az autóversenyzők és motorosok látványos bemutatásával. Sífkosság, töcsákkal borított pálya alaposan próbára tett embert és gépet egyaránt, no meg a nézők idegeit is. A két futam alapján az 50 induló közül a 750 köbcentiméteres kategóriában Czinki (Mohács) győzött, a 1150 köbcentiméterben pedig Weidinger (Pécs) szerezte meg a győzelmet. Nagy közönségsikert aratott a Pécsi TTE motoros szakosztályának látványos bemutatója, amelyen felfűtött kaptunk a versengés korszerű technikájából. Közben az eső csak esett, így a délutánra tervezett Ércbányász—Pécsi Bányász öregfiúk labdarúgó-mérkőzés a pálya kímélése érdekében elmaradt.

Reménykedtünk, talán az ejtőernyősök légitársasága feledtetni a borús hangulatot. Sajnos nem, sőt fokozta, miután a helikopter félórás körözés után „kényszerleszállást” hajtott végre a salakpályán, mert nem volt meg a megfelelő magasság a biztonságos ejtőernyős ugráshoz. Némi vigaszt jelentett a motoros sárkányrepülő bemutató és az NB I-es mérkőzés ideje alatt a hőlégball látványos startja.

Másnap némileg javult az idő, az eső elállt és délutánra kisütött a nap, mint ha csak kegyeibe akarta volna fogadni az időjárás a bányásznapot és kárpótolni magát az előző napi tettért.

Szép közönségsikert aratott a családi autós ügyességi verseny, melyen a résztvevők vezetéstechnikából és gyorsaságából adhattak számot ezen a délutánon.

Kovács Miklós

Művelődjünk, szótalkozzunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház októberi programjából

1-én 16,00 órákor: Munkáskadémia. Bemutatók. A Pécsi Nemzeti Színház a Ságváriban.
7-én 15,00 órákor: Pécsi Nemzeti Színház előadásában Oz, a nagy varázsló.
8-án 16,00 órákor: Munkáskadémia. Bemutatók. A

Együttműködési szerződés a pécsi színházzal

Az előző évekhez hasonlóan az 1981—82-es színházi szezonra is együttműködési szerződést kötött vállalatunk II. sz. bányáüzeme és a Pécsi Nemzeti Színház. A színház és az üzem gyümölcsöző kapcsolatáról több alkalommal tájékoztattuk már olvasóinkat. Simon Istvánt, a PNSZ ügyvezető igazgatóját arról kérdeztük, hogy milyen új elemekkel bővült a most induló színházi évadra szóló együttműködési szerződés.

— Megállapodásunk értelmében az évad indulásakor a Ságvári Endre Művelődési Házban az üzem munkáskollektívája számára ismertetőt tartunk. Az évad folyamán ugyanitt értékelő beszélgetéseken találkozunk az üzem dolgozóival. Tavaly színházunk négy népszerű művészt egy-egy üzemi kollektíva

tiszteletbeli brigádtagnak választotta. Ők évente egy alkalommal részt vesznek a brigád megbeszélésein és év közben segítséget nyújtanak a kollektívák kulturális vállalásainak teljesítéséhez. Idén N. Szabó Sándorral tovább bővül a tiszteletbeli brigádtagok száma.

— A szerződő felek közös igény alapján az évadban egy alkalommal „irodalmi-sarok” címmel a Ságvári Endre Művelődési Házban irodalmi estet rendeznek a színház művészeinek közreműködésével.

— Végezetül hadd szóljak egy jubileumról. Az évad ötödik előadása lesz a Pécsi Nemzeti Színház és a MÉV II. sz. bányáüzem közös művelődési akciójának a 25. előadása — mondta Simon István.

Nógrádi Gábor

Tartalékosok honvédelmi versenye

Szeptember 11-én a III. sz. bányáüzemben rendezték meg a Tartalékosok Honvédelmi Versenyének 1981. évi városi bajnokságát, melyet a MÉV MHSZ szervezett az üzemi klubokkal együtt.

A négyfős csapatoknak elméleti és gyakorlati feladatokat kellett megoldaniuk a versenykírásnak megfelelően.

A versenybizottság elnöke, Maros Tibor városi titkár volt, aki a rendezvényről a következőket mondta:

— Ez a verseny különösen nagy jelentőségű, mert a zárógyakorlat során adhat számot minden honvédelmi klub és tartalékos klubtag arról, hogy milyen mértékben sajátította el a továbbképzés során tanult politikai, katonai és szakági ismereteket. Kíváncsian várjuk, hogy elméleti, gyakorlati felkészültségüket, fizikai állóképességüket e komplex gyakorlat során hogyan tudják tartalékosaink kamatoztatni.

A THV városi döntőjére 21 klub, 22 csapattal nevezett. Számukra a rendezők biztosították a megfelelő versenyzési feltételeket, csupán az időjárás nem volt kedvező.

Maros Tibor városi titkár megnyitójában hangoztatta, hogy a tartalékosok a szocializmushoz, a hazához való hűségüket bizonyítják, amikor szüntelenül fejlesztik és felfrissítik a korábban megszerzett katonai, szakmai ismereteket, amikor igyekeznek a néphadseregben végbemenő szervezeti, technikai változásokkal lépést tartani.

A Magyar Honvédelmi

Szövetség megkülönböztett figyelmet fordít a tartalékosállományra és ezért a THV-t a versenysorozatok közül a legrangosabbnak tartják.

A mintegy hatkilométeres pályaszakasz leküzdése — a tesztkérdések helyes megválaszolása mellett — nem kis feladatot jelentett a versenyzőknek.

A részletes eredmények a következők voltak.

Csapatban és egyéniben is a Sopliana Gépgyár versenyzői végeztek az élen. Sajnos vállalatunk csapatai nem remekeltek ezen a versenyen, a hazai környezet számukra nem jelentett előnyt. A legjobb urános Papp Zoltán, a Kutató-mélyfúró üzem versenyzője volt, aki 14. helyezésként fejezte be a küzdelmet. Csapatban a legjobb méves az ötödik helyezést EDÜ lett. Hetedik volt a II-es üzem, kilencedik a IV-es, tizedik a Kutató-mélyfúró üzem, míg a III-as üzem csapatának csak a tizenhatodik helyet sikerült megszereznie.

H. I.

Új Lada a futószalagon

Togliattiban, a volgai autógyár futószalagjára új modell került, amely a VAZ—2105 gyártmányjelet kapta. Ez a világpiacon jól ismert Lada autósorozat új tagja. Kocsiszekrénye nagyon hasonlít az elődökéhez, mégis áramvonalasabb, modernebb, a kocsiiban azonban mégiscsak a motor a leglényegesebb.

Mint ismeretes, a gyárat a FIAT-cég közreműködésével tervezték, s ezzel egyidejűleg a szovjet és az olasz konstruktőrök megalkották azt a kocsit, amely később a Lada nevet kapta. Ennek a kisfogyasztású olasz Fiat-124 volt a prototípusa, de az új autó kialakításához lényeges változtatásokra volt szükség. A sokoldalú, tüzetes próbák után a szovjet konstruktőrök módosították a kocsiszekrényt (ez erősítésre szorult), a hátsó felüggést, a fékeket. Jelentősen megváltoztatták a motor konstrukcióját, az új változatban a forgattyús-tengely három támasz helyett ötöt kapott. A vezérgyűrűt felemelték a hengerfejbe, teljesen folyamatos rendszerű olajtisztítást alkalmaztak.

Az első Lada, a VAZ—2101 motorja (1200 köbcentiméter lökettérfogat) 60 lóerős volt. A következő modellek 69 és 80 lóerős motorral jelentek meg. Sőt ennél lényegesen nagyobb teljesítményre is képes a konstrukció, Sztaszisz Brundza autóversenyző Ladájának teljesítményét 160 lóerőre növelte.

Egy előadás visszhangja

A Ságvári Endre Művelődési Ház Nyitott Színpada augusztus 29-én hatalmas sikerrel adta elő Örkény István: Pisti a vérzivatarban című színművét a Tatabányán rendezett Munkás Színjátékos Országos Fesztiválján. Az utolsó pillanatig kétséges volt, lesz-e előadás. A darab címszereplője, aki katonai szolgálatát tölti, nem kapott eltávoztást, így az utolsó pillanatban N.

A motornak tehát van jövője. A konstruktőrök azonban ismerték a gyenge oldalait is. Az új kocsinál a változtatások célja röviden megfogalmazható: az üzemanyag-fogyasztásnak és a kipufogó gázok mérgező voltának, a zajnak és a motor súlyának a csökkentése. Ehhez a konstruktőröknek változtatni kellett a bütyköstengely hajtásán, a hengerfejben és a hengerblokkokban, a dugattyún, a gyújtás- és táplálórendszeren.

A bütyköstengely hajtását nem láncsal oldják meg mint korábban, hanem fogasszíjjal. Üzemelés közben ez nem nyúlik meg, biztosítja a sima, lüktetés nélküli menetet. Ugyanezt a szíjat használják az olajszivattyú és a gyújtáselosztó működtetésére.

A gyújtásrendszerben vákumos előgyújtó automatával ellátott új elosztót alkalmaztak. Az új készülék — a módosított légszűrővel és a tökéletesített karburátorral — egységes rendszert alkot, amely biztosítja az üzemanyag-fogyasztás és a toxicitás csökkenését.

Dmitrij Szaszorov

A Pécsi Körzeti Stúdió október havi műsora

1-én 19,05 órákor: Nas Ekran (2. program).
2-án 18,00 órákor: Ablak — az MTV szolgáltató magazinja (1. program).
3-án 8,55 órákor: Nas Ekran (ism., 1. program).
16,45 órákor: Sorstársak — az egészségkárosodottak fóruma (1. program).

4-én 17,40 órákor: „Ha a haza szót hallom” — 40 éves osztálytalálkozó Göröcsnyodokán (1. program).

6-án 18,30 órákor: Pannokrónika (1. program).
14-én 21,00 órákor: Fél korszak hiány — Jelenkor-est a stúdióban (2. program).

Október 14-én a 2. csatornán láthatjuk a Jelenkor-estet. Képünk a műsor felvételén készült. Füzes János szerkesztő-riporter a Fél korszak hiány című verses kötet szerzőivel, Csordás Gáborral, Mellorisz Bélával, Pálinskás Györggyel és Partl Nagy Lajossal.

Bárány Györgyné felvétele

Vállalatunk igen jó kapcsolatot alakított ki a Baranya megyei Rendőrfőkapitánysággal. Ezt példázza az az együttműködési szerződés is, melyet dr. Orbán István vezérőrnagy és Tóka Jenő vezérigazgató írtak alá a tavasz folyamán.

Szeptember 29-én dolgozó népünkkel együtt, haladó hagyományainkra emlékezve, szocialista társadalmunk fegyveres oltalmazóit köszöntjük. Százharminchárom évvel ezelőtt, 1848. szeptember 29-én vívta a magyar nép szabadságharcának egyik kiemelkedő csatáját Pákozdon. Egész Európa felfigyelt

Köszöntjük a fegyveres erőket

akkor a magyar nép hősiességére, hadseregének katonai sikerére. A haladás hívei, a szomszédok és tőlünk távolos országok egyaránt világosan látták, hogy a magyarok küzdelme szerves része a haladás és a reakció nemzetközi küzdelmének.

Szeptember 29-e jelkép, történelmi szimbólum, amely egységes egészbe foglalja forradalmi, honvédő hagyományainkat, a parasztháborúktól a függetlenségi harcon át, a magyar munkásmozgalom vérrel írt történetéig, mindazt, ami a történelemben a haladást szolgálta.

Nem véletlen tehát, hogy amikor 1944. végén napirendre került az új magyar fegyveres erők megteremtése, a kommunisták az ilyen hagyományok erkölcsi, eszmei tanulságaira alapozó fegyveres testület kialakítását sürgették.

Az elmúlt három és fél évtized alatt fegyveres erőink fejlődését sok nehézség, áldozat és eredmény jellemezte. Különösen jelentős fejlődésről adhatunk számot az 1956-os ellenforradalmi események lezárását követő években. Létrejött és megerősödött a munkásőrség, a közvélemény által is érzékelhetően fejlődött a hadsereg, a határőrség és a rendőrség technikai ellátottsága.

Néphadseregünk katonái, a társ fegyveres testületek harcosai, pártunk XII. kongresszusának útmutatásait követve, áldozatkészen dolgoznak, honvédelmi politi-

kánk valórváltásáért, a harcászultság növeléséért, a rend és fegyelem erősítéséért. Fő feladatunk teljesítése mellett részt vállalnak az ifjúság nevelésében, a népgazdasági és mezőgazdasági segítségében.

A Bajcsy-Zsilinszky-laktanya katonái — a Magyar Néphadsereg más egységeihez hasonlóan — sikeresen teljesítik feladataikat. A katonák lelkes és odaadó munkájuk eredményét tükrözi, hogy egymást követő években öt alkalommal nyerték el a KISZ KB Vándorzászlaját, a szocialista versenymozgalomban az alakulat állományának 60 százaléka címet ért el, harcászultsági, lövészet feladataikat jó színvonalon teljesítik. A laktanya belrendjéről, a katonák fegyelméről, magatartásáról, szakmai képzettségük színvonaláról a Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak, vezetőinek egy része is meggyőződhetett a gyakorlatokon való részvételük, a laktanyalátogatásuk alkalmával.

A Mecseki Ércbányászati Vállalat és az alakulat között hosszú évek óta gyümölcsöző együttműködés valósult meg. A laktanya és a vállalat párt- és KISZ-szervezeteinek együttműködése, a politikai rendezvényeken, bányalátogatásokon, gyakorlatokon, lövészeteken való kölcsönös részvétel hozzájárult egymás munkájának megismeréséhez, a hadsereg és a lakosság kapcsolatainak erősítéséhez.

Dóra Lajos
alezredes

Munkásőreink gazdasági munkájuk mellett részt vállalnak politikai és társadalmi rendünk fegyveres védelmében, s a fiatalok nevelésében.

Polgári védelmünk RBV szakcsoportja az EDÜ-ben tartott gyakorlaton szennyezett terület körülhatárolását végzi.

Őrségváltásra indulnak a polgári fegyveres őrök.

Jó kapcsolat alakult ki vállalatunk és a Bajcsy-Zsilinszky-laktanya között. Képzés során a vállalat politikai, gazdasági, társadalmi vezetői a katonai eskütételre.

A 31. bányásznapon

Népes mezőny, jó eredmények

Mint előző számunkban közöltük, most folytatjuk a beszámolót a bányásznap villámtornák sporteredményeiről a teljesség igénye nélkül.

Nem mindennapi küzdelmet hozott a nő asztalitenisz döntője. A fináléba jutott három versenyző között az első körmérkőzés után holtverseny alakult ki. Következett a megismételt

döntő, amelyen Tukoráné azonos ponttal, de jobb szettaránytal győzött Preszszel és Deákné előtt.

Sajnos a tervezett atlétikai versenyt elmosta az eső, de nem így a labdarúgótornát, amely másnap került megrendezésre az újmecsekfaljai sporttelepen. A hét csapat 2 csoportra osztva körmérkőzést játszott és a csoportgyőztesek, illetve

a második helyezettek játszottak az 1. és 3. helyért. A bronzéremért folyó küzdelemben a Szolgáltató 3-0-ra győzött a II. üzem I. körlet csapata ellen, míg a döntőt a Kutató-mélyfúró nyerte 5-2 arányban a II. üzemmel szemben.

Vasárnap a IV. bányásznapon bonyolították le az egyéni bajnokságot. A kispuskaversenyt kitűnő

teljesítménnyel Tari Imre nyerte (ÉDÜ) 96 körrel, Szabó Gyula 95 (IV. üzem) és Schilling József 89 kör (Kutató-mélyfúró) ellen.

Pisztolyversenyben Papp Zoltán (Kutató-mélyfúró) szerezte meg az első helyet 94 körrel, Molnár Gábor (ÉDÜ) 93 és Poós István (ÉDÜ) 90 kör előtt, míg a Bányász Kupában vezető Kovács János (III. üzem) 90 körrel, de rosszabb tizes találatlaltal a IV. helyre szorult. Gratulálunk a győzteseknek és a helyezetteknek a XXXI. bányásznap alkalmából elért szereplésükhöz.

Kovács Miklós

Labdarúgás:

Célegyenesbe érkezett a Kutató-mélyfúró

Lassan a finishez érkezik a Bányász Kupa labdarúgó-bajnokság. Négy fordulóval a befejezés előtt a kutatók olyan ponttelőnyvel vezetnek, hogy az üldözők már tehetetlenek. Amilyen nagy a listavezető előnye, olyan küzdelmes viszont a II.—III. helyért folyó harc. Az ezüstérem első számú jelöltje a III-as és IV-es üzem, mindketten 19—19 ponttal rendelkeznek, míg a Szolgáltató „A” és a II. üzem 17—17 ponttal „lihegnek” a nyomukban. Tulajdonképpen itt semmi sem tisztázódott még, a négy csapat közül bármelyik megszerezheti a második helyet. Valószínű, hogy ez csak az utolsó fordulóban dől el. Középmezőnyt a Kís.-kut. együttese vezet 14 ponttal, őket követi az EDÜ és az Anyagosztály 2 pont hátránnyal, majd leszakadva a Szolgáltató „B” és az egy ponttal rendelkező Szálló csapata.

Asztalitenisz: Őszi bajnokság

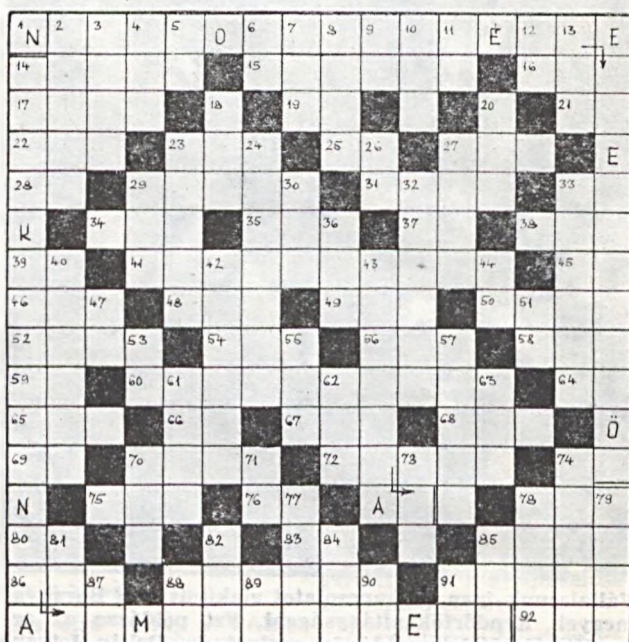
A kaucsuklabda kedvelői részére is véget ért a „holt-szezon”. Kiadós nyári pihenő után október 5-én a MÉV Szálló termében folytatódik az 1981. évi bajnokság. Az őszi rajt előtt a PMSC csapata veretlenül áll az élen és úgy tűnik, nincs olyan együttes a mezőnyben, aki fel tudná őket tartóztatni a végső győzelemben. Ez a papírforma, a valóságban azonban komolyan kell számolni az SZMT-vel, mindössze két pont hátránnyal követik a listavezetőt és így nem elképzelhetetlen a meglepetés. A bronzéremért a vívott küzdelemben pillanatnyilag a Kís.-kut. vezet 2 ponttal a 10 pontos IV. üzem előtt. A többi csapat a középmezőnyben a „helyosztó” mérkőzésekért csatáznak, mivel ők már nem szólhatnak bele a dobogós helyezésekbe. Fegyelmezetlenség miatt kizárásra került az Anyagosztály és a IV. üzem „B” együttese. Így ősszel 7 csapattal folytatódik a Bányász Kupa küzdelem.

Őszi sorsolás

IX. forduló, október 5.: 16.30 órákor: Kutató-mély-

REJTVÉNY

Rejtvényünk vízsz. 1., folytatva függ. 14., 24. és 43. sorában Eötvös József egyik gondolatát közöljük. Megfejtésül ezt kérjük beküldeni 1981. október 10-ig a szerkesztőség címére. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

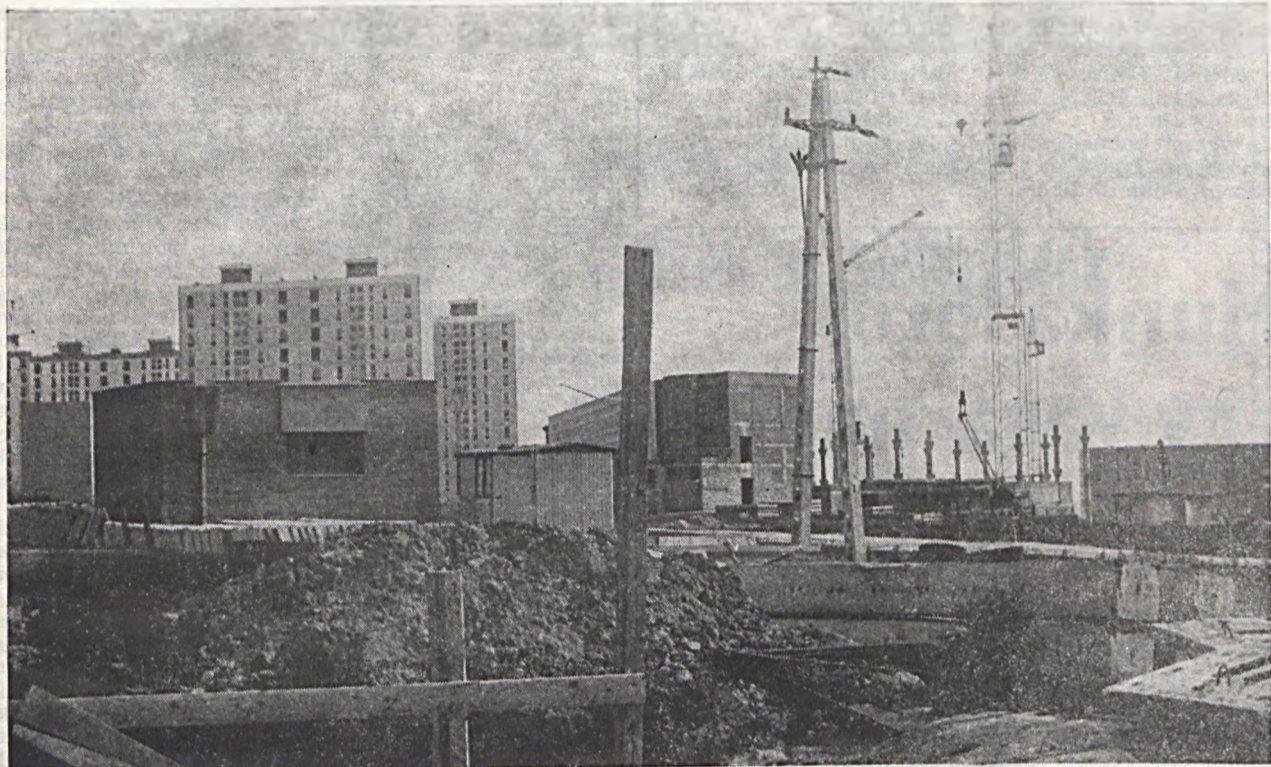

A munkaverseny-mozgalom és a bányászlakás-építés helyzete

Szeptember 25-én együttes ülést tartott a vállalati párt-végrehajtóbizottság és a szakszervezeti bizottság. Szomolányi Gyula, a vállalati munkaverseny bizottság elnöke tájékoztatta a két testület tagjait a munkaverseny-mozgalom helyzetéről, továbbfej-

gád és 60–70 egyén kap kitüntetését. Ugyanakkor az együttes ülés megállapította, hogy a munkaverseny-mozgalomban részben objektív, de szubjektív okok miatt is hiányosságok vannak. A féléves értékelésnél 65 brigád volt, mely nem teljesítette maradéktalanul fel-

családi ház építésénél csak minimális lehetőség van a támogatás igénybevételére és a terület, valamint a kivitelező vonatkozásában nincs konkrét megállapodásunk. A fennmaradó 550 darab tanácsi és teleszerű többszintes munkáslakás-építés ütemezését úgy állapították

Épülő lakások a siklói városrészben.

Csöndör László felvétele

lesztésének feladatairól a vállalatonál.

Féléves tervünk mennyiségi és minőségi vonatkozásaiban teljesült. Ennek értékét növeli, hogy kedvezőtlen munkaerő-, bér- és lakásellátottság mellett értük el. A dolgozók egészségi állapota, a betegmunkások magas száma, a létszám 1/7-ének megváltozott munkaképessége és újabb 1/7-ének vándorlása, az utóbbiak körében jelentkező magas igazolatlan műszakszám súlyos terhet jelent a produktív mag számára.

A KISZ X. kongresszusának tiszteletére a IV. sz. bányauzem 50-es fejtési brigádja év eleji többletvállalásaihoz a nem ifjúsági brigádok zöme is csatlakozott. Az ÉDÜ kollektívájának az SZKP XXVI. kongresszusa tiszteletére kezdeményezett versenyfelhíváshoz valamennyi üzem kapcsolódott.

A munkaverseny során a termelési százalékok mellett igen szép eredmények születtek. Emelkedett az újítások száma és azok üzemek közötti hasznosítása is. Növekedett az ifjúsági versenyformákban, vetélkedőkön eredményesen résztvevő fiatalok száma. Üzemeink szocialista brigádjai a település-városfejlesztést sokoldalúan segítik. Többségük (360 brigád) bekapcsolódott a gyermeknevelő intézmények patronálási mozgalmába. Az „Egy napot Baranyaért—Pécsért” mozgalomban évente 45–50 bri-

adait, 26 brigádot kellett negatívan értékelni. Ez azt is mutatja, hogy a szocialista brigádmozgalommal való foglalkozás nem folyamatos, rendszeres, itt a gazdasági és társadalmi vezetésnek nagyobb felelősséggel kell e munkát figyelemmel kísérnie. Lassú az előrehaladás az igazolatlan műszakok számának csökkentésében. Tovább kell javítani a brigádoknak a munkaerő utánpótlás terén kifejtett tevékenységét, de még nagyobb feladataik vannak a munkaerő megtartása terén.

Az ez évi terv teljesítése komoly veszélyben van. Vállalatunk csak nagy erőfeszítések árán, szombati műszakok igénybevételével teljesítheti éves mutatóit. Minden eszközt, minden fórumot fel kell használni arra, hogy terveink megvalósuljanak, s itt igen nagy tartalékok vannak a szocialista munkaverseny-mozgalomban.

Bimbó József, a vállalat szociális igazgatója tájékoztatta az együttes ülést a bányászlakás-építés helyzetéről.

Vállalatunk a VI. ötéves terv időszakára összesen 900 db lakás, ezen belül 200 db tanácsi, 350 db teleszerű, többszintes munkás, 350 db egyedi többszintes lakóház, csoportos, korszerű családi ház és hagyományos családi ház építésének anyagi támogatására, illetve elosztására kapott lehetőséget. Legtöbb gondot ez utóbbi tétel okozza, mivel a hagyományos

meg, hogy 1985-re biztosított legyen az akció megvalósítása az esetleges építési késések ellenére is.

A saját erőből történő lakásépítés területén vállalatunk helyzete rosszabb, mint az előző ötéves tervben. Pécssett egyedül a Zsolt utcában rendelkezünk 32 lakásos építési tervvel és területtel, melynek építését az Ércbányász Munkáslakás-építő és Fenntartó Szövetkezet megkezdte.

A lakások elosztásáról, a lakásbérletről, valamint a lakásépítési hozzájárulás és lakáshasználatba-vételi díjról és kedvezményeiről szóló ez évi kormányrendelet sok új ellentmondást te-

remtettek, s ezen felül nem könnyítették a külszíni üzemekben dolgozóknak az ilyen akcióban épült lakásokhoz való jutását, s így e területeken továbbra is igen nehéz a helyzet.

Égető szükségét érezzük annak, hogy a városi tanács nyújtson segítséget a Kertváros 3. tömb területére építendő 180 lakásból legalább 100 lakás építési lehetőségének megteremtéséhez, valamint a Makra-dombon építhető 500 lakásból 400 darab építéséhez. Itt azonban meg kell jegyezni, hogy a közművesítés e területen 50 ezer forint lakásonként, mely a vállalatnak jelent igen nagy anyagi terhet.

K. J.

Bányászok kitüntetése a fegyveres erők napján

A fegyveres erők napja alkalmából a Magyar Néphadsereg érdekében húszeres keresztül végzett kiemelkedő munkájukért Honvédelmi Érdemérem kitüntetésben részesült: Drenkovics István (III. sz. bányauzem) és dr. Patla Károly (Központ).

A polgári védelem terén végzett kiemelkedő tevékenységük elismeréséül Honvédelmi Érdemérem kitüntetésben részesültek: 20 év után: Éva László (ÉDÜ), 15 év után: Kovács István (Központ), Kovács László (Központ), Tarr Mihály (IV. sz. bányauzem), Varga Lajos (Szolgáltató üzem), 10 év után: Barcsa Zsigmond, (II. sz. bányauzem), Hollós János (III. sz. bányauzem), Novacsek János (ÉDÜ) és Temesi Jenő (II. sz. bányauzem).

Az MHSZ Országos Vezetősége A Haza Szolgálatáért Érdemérem arany fokozata kitüntetésben részesítette Kocsor Ferencet (III. sz. bányauzem). Honvédelmi Érdemérem kitüntetését kapott 10 éves szolgálatért: Kaposvári Ferenc (II. sz. bányauzem), Kukai András (II. sz. bányauzem), Köteles László (III. sz. bányauzem), Tóth Károly (III. sz. bányauzem), Szabó Gyula (IV. sz. bányauzem), Vogronics István (ÉDÜ), Tabi József (Kutató-mélyfúró üzem) és Újhegyi István (Kutató-mélyfúró üzem).

Az MHSZ Kiváló Munkáért arany fokozat kitüntetését Honti Lajos (IV. sz. bányauzem) és Polyák Dénes (Szolgáltató üzem), az ezüst fokozatot Misák Csaba (ÉDÜ) és Tóth Ká-

Az NDK-beli Wismut testvérvállalatunk szakemberei: Selhmann Peter, Proszak Werner, Emmerlich Sigfried, Searakis Bernd, Vaigt Dietmar és Kaiser Ludwig szeptember 21–25 között vállalatunk vendégei voltak. A szakemberek a tudományos-műszaki tapasztalatcsere keretében tanulmányozták a nagy mélységben folytatott bányászati általános problémáit, valamint a korszerű technológiák alkalmazásának tapasztalatait.

Munka közben az 52-es csapat vājvég Iefúrás lyukasztás előtt; Bódog Ferenc csapatvezető vājár, Kalina János szakvezető vājár, Radó Tibor vājár. Csöndör László felvétele

Valamennyiünk közös érdeke

A társadalmi tulajdon védelméről és a munkafegyelemről

A MÉV IV. sz. bányauzemének párt-végrehajtó-bizottsága nemrég tárgyalta a társadalmi tulajdon védelmének helyzetét. A téma előterjesztője Csósz Jenő üzemrendész volt, aki készségesen válaszolt kérdéseimre.

— *Hogyan ítéli meg a társadalmi tulajdon védelmének helyzetét az üzemünkben?*

— Üzemünkben a társadalmi tulajdon védelmével kapcsolatos feltételek adóttak. A 4/1976-os Üzemvezetői utasítás részletesen szabályozza az üzemrendészettel kapcsolatos tennivalókat. Öröndetes, hogy 1979-től ez év augusztusáig a társadalmi tulajdon sérelmére elkövetett szabálytalanságok száma egyre kevesebb. Feltétlenül meg kell említeni, hogy az elmúlt öt év során súlyos mulasztásért, illetve társadalmi tulajdon jelentős megkárosításáért egyetlen dolgozóval szemben sem kellett hatósági feljelentést tenni. A megtérülés 70 százalék felett van és ez jónak mondható.

— *Kik és mivel segítik az üzemrendész munkáját?*

— A rendészeti munkában jelentős segítséget nyújtanak a társadalmi rendészeti aktívák. Ők elsősorban közvetlenül a munkahelyeken fejtenek ki aktív tevékenységet. Esetenként részt vesznek kisebb súlyú vétségek helyszíni szemrevételezésében. Az üzem gazdasági vezetése igényli az ak-

tívák hasznos tevékenységét, a kiemelkedően jól dolgozó személyeket megfelelő erkölcsi és anyagi elismerésben részesíti.

— *Melyek azok a vétségek, amelyekkel az üzemrendésznek meg kell küzdeni?*

— Az üzemrendészeti munka felelősségteljes és sokrétű. A tulajdon védelme mellett a munkafegyelem betartása is a hatáskörébe tartozik. Így ezen a két területen a fegyelmi vétségek széles skálájával találkozhatunk: például ittasság, igazolatlan hiányzás, kisebb súlyú lopások, a biztonságtechnikai fegyelem megszegése, CO-készülékek felvételének elmulasztása, a munkaidő kihasználásában jelentkező mulasztások stb. Negatív tényként hat a munkafegyelemre a nagymérvű fluktuáció.

— 1979-ben munkafegyelmet sértő eset 113 alkalommal, 1980-ban 82 alkalommal és 1981. augusztus 31-ig 26 alkalommal fordult elő. A rendszeres alkoholszondázás következtében egyre kevesebb dolgozót kell ittasság miatt hazaküldeni. Ittasságból adódóan üzemünkben még baleset nem fordult elő!

— *Hogyan tovább?*

— Eredményeinket és problémáinkat figyelembe véve megállapíthatom, hogy üzemünkben a társadalmi tulajdon védelme és a munkafegyelem kérdése közügy. Az üzemi híradó táblájára kirakjuk a fegyelemsértők nevét és a kártérítésről szóló határozatokat, valamint az eltulajdonított anyagokról készült fényképeket. Ezzel erkölcsi hatást kívánunk elérni.

— A munkafegyelem javítása és az üzemi rend fokozottabb betartása érdekében indokolt lenne a porta áthelyezése. A jelenlegi körülmények között nem lehet reálisan ellenőrizni 13,30 és 14,40 között a munkaidő alatti eltávvozásokat, mivel a büfé, étterem és az ebédlő a portán kívül helyezkedik el.

— Reméljük, hogy az üzemünk vezetősége a jövőben is az eddigiekhez hasonlóan támogatja a rendészeti munkát. A társadalmi aktívahálózat további bővítésével és nem utolsósorban dolgozóink tudatformálásával a tulajdon elleni és a munkafegyelemmel kapcsolatos vétségek száma tovább csökken.

Dr. Góbi János

Munkavédelmi vetélkedő a III. számú bányauzemben

Az előző évekhez hasonlóan idén is megrendeztük az üzemi munkavédelmi vetélkedőt. A vetélkedő célja, az addig megszerzett ismeretek felelevenítése, a 47/1979. sz. minisztertanácsi rendeletben foglalt új előírások megismerése. A munkavédelmi előírások, szabályzatokban leírtak segítségével nyújtanak a bányában végzett munkáink biztonságos elvégzéséhez. Hagyományainkhoz híven ez

évből is totó-rendszerben bonyolítottuk le a vetélkedőt, melyen 250 fő vett részt. Az értékelésnél meggyőződhettünk arról, hogy dolgozóink ismeretei évről évre fokozatosan gyarapodnak. A szeptember 18-i vetélkedő helyezettjeinek értékelése mellett pénzzutalomban részesítettük az év folyamán kiemelkedő tevékenységet folytató munkavédelmi öröket és aktivistákat is.

Osvald Attila

Munkásörök egy vasárnapja

Megerkezünk... Gépjárműről!... — hangzik a parancs.

Csendben, szótlánul sorakozik a század egy őszi vasárnap hajnali szürkületben. Talán az előző napi gyakorlat fáradtsága, talán az álmodás, de az is lehet, hogy az előttünk álló feladatot teszi, mintha szorongást éreznék. A század elindul, a fegyverek halk koccanása, a csizmák suhogása bújnak be a ködbe burkolózott völgybe, mely nem más mint a kisvaszari lőtér.

Az „Urán”-század megérkezik, a harmatos fűvet munkás lábak tapossák, a völgy csendjébe parancsszavak hasítanak, a lebegő párában jelzőszálók lengenek és egyre nagyobodik a „nyüzsgés”, az éles lövészet előkészítése.

A parancsok jó végrehajtása, a kötelek összeszokott mozgása arról tanúsítják, hogy nem először csinálják.

Elkezdődik az éles lövészet. Harchoz!... — hangzik a parancs és a raj egy

emberként veti magát a tüzelőállásokba.

Érezni lehet az izgalmat, szinte feszültséggel telített a ködös levegő. Mereven figyeljük a horizontot, vajon mikor jelenik meg az ellenséget imitáló céltábla?

Másodpercek múlnak el és hirtelen két ködben úszó alak tűnik fel, minden izmuk megfeszül. Vajon sikerül-e leküzdeni? Nincs idő gondolkodásra, ismét parancsszó hasít a levegőbe: kettes-hármas tüzelőállás! Tűz!

Ekkor megszólalnak a fegyverek, az erdő viszhangja örülten ismétli a fegyverek ropogását. A céltáblák eltűnnek, majd mások jelennek meg. Újabb parancsok, a célok megint eltűnnek. Feszült percek ezek, teljes összpontosítást, összehangoltságot követel a rajtól.

Tűzet szüntess!

Hirtelen csend támad, a levegő lóporfüsttel telített, körülöttem megkönnyebült, kipirosodott arcokat látok. Sikeres gyakorlat volt.

Réz Gyula

Termelésirányítók országos iparági tanácskozása

Október 3-án és 4-én Siófokon zajlott le a bányászati iparágak műszaki középiskadereinek III. iparági tanácskozása, amelyet az Ipari Minisztérium és a Bányai Dolgozók Szakszervezete rendezett. A tanácskozás célja az volt, hogy a vezető testületek első kézből megismerjék a műszakiak, elsősorban a közvetlen termelésirányítók problémáit, munkájuk során felvetődő kérdések megoldási lehetőségét.

Vállalatunk üzeméinél a tanácskozás sikerének elősegítése érdekében mindenütt megbeszéléseket tartottak a műszaki középiskaderek és igyekeztek a problémákat egységes üzemi álláspontban összefoglalni. Az üzemben elkészült jegyzőkönyvek alapján kialakult egy vállalati kép, amely jól jellemzi a közvetlen termelésirányítók helyzetét.

A tanácskozást Simon Antal, a Bányai Dolgozók Szakszervezetének elnöke nyitotta meg, majd Kovács László főtitkár tartott vitaindító előadást, amelyben vázolta a jelenlegi helyzetet és a jövő feladatait. Hangsúlyozta a műszaki középiskaderek szerepét a termelés hatékonyságának megnövelése érdekében.

Vállalatunk állásfoglalását Drótos László, a III. sz. bányauzem körletvezetője mondta el hozzászólásában. Vázolta a fokozódó szakmunkáshiány okozta nehézségeket, kiemelte a termelésirányítók szerteágazó, szakmai, politikai feladatait, s hogy az munkaidőben, energiában milyen nagy lekötést jelent számukra. Vázolta a továbbképzés, az oktatás nehézségeit. Hangsúlyozta, hogy a termelésirányítók anyagi és erkölcsi megbecsülése nem megfelelő, s ennek következtében egyre nehezebb az utánpótlást kinevelni. A lakásügyekben felvetette a külszíni üzemek problémá-

it, és ezek megoldásához támogatást kért.

A felszólalók zöme hasonlóan beszélt. Úgy tűnik, országos problémákat kell megoldani, ez pedig túlnó a vállalatok lehetőségein. Ezek a következők: az alapfizetések elmaradottsága más ipari ágazatokhoz viszonyítva, ennek következtében a jövedelmek csak a pótlékokkal érik el más szakmákét. A munkaidő lényegesen több mint a megállapított, de a túlórák kifizetése, a szabadnapok kivétele a műszakiaknál nem megoldott. A képzés, továbbképzés nem megfelelő, kevés a technikusnak jelentkező, a végzetek gyakran inkább a jobban fizető fizikai munkát vállalják. Indokolt lenne a főiskolai szakai képzés megindítása. Túlzottan nagy a műszakiakra nehezedő bürokrácia is. Megoldandó feladat, hogy bányavállalatok külszíni dolgozóit is részesülhessenek bányászakéban. Még mindig nem megfelelő, gyakran csak formális az üzemi demokrácia.

Másik vállalati felszólaló Koch László volt, aki a kutatás-fűrés problémáiról szót.

A jelenlevő dr. Kapolyi László Ipari Minisztériumi államtitkár záróbeszédében elismerve a nehézségeket, hangsúlyozta, hogy a belső erőforrások jobb kihasználása, az erőteljesebb termelés orientáció, a műszaki középiskaderek odaadása a biztosíték a hatodik ötéves terv feladatainak megoldásában. A kül- és belgazdasági helyzet meghatározója a műszaki középiskaderek helyzetének, akik viszont munkájuk eredményével erőteljesen visszahatnak a gazdasági eredményekre. A nagy feladatok odaadást, erőteljes szakmai és politikai munkát igényelnek. Ha ez megvan, akkor egyre inkább lehetőség adódik a problémák fokozatos megoldására.

K. L.

Érdemes?

Az augusztusi leállítás előtt két nappal történt. Egyik bányauzemünk (most meg nem nevezett) vágathajtó csapata robbantáshoz készülődött. Mindenki végezte a maga munkáját, minden úgy ment, mint a karikacsapás. Jó fél órával a kiszállás előtt sikerült elrobbantaniuk.

A négy bányász és a robbantómester legedetten állapította meg, hogy „elment az összes fokozat”.

— No akkor irány az akna — mondotta valaki és a közelben álló mozdonyra mutatott. Bár a csapat munkahelye elég messze esett az aknától, mégis bőven lett volna idejük gyalog is kimenni, de ők elhatározták, hogy spórolnak a gumicsizma talpával. És különben is mire való a mozdony?

Öten szálltak fel rá. Egyikük vezette a gépet a másik melléje kuporodott. A mozdony hátsó ütközőjén hárman szorongtak. A gép gyorsan siklott az akna felé. Sajnos túlságosan is gyorsan...

Egy nagy döccenés és a mozdony kisiklott. Egy pillanat alatt történt. Aki a vezető mellett kuporgott, elvesztette az egyensúlyát és kiesett a gépből. A bal váll egy TH-gyűrű és a mozdonytató közé szorult... Végül szerencsésen megúszták. Csak a lapockája és két

bordája törött el, de nem kell hozzá nagy fantázia, milyen tragédia történhetett volna.

Ki volt a hibás? Természetesen valamennyien szabálytalanságot követtek el. Egyiküknek sem volt mozdonyvezetői vizsgája, azt is tudták, hogy így tilos utazni. Mégis „vállalkoztak” rá. És vajon még hányan teszik ugyanezt? Persze szaképzett mozdonyvezetővel is leeshet a gép, csak hogy ő valószínűleg tudja, hogy hol, milyen gyorsan lehet men-

ni. Pedig mondás: a suszter maradjon a kaptafánál.

A balesettel kapcsolatban egy valami teljesen érthetetlen. Miért siettek annyira? Hogy majd az aknánál tíz perccel korábban várhassanak csurom vízesen a kasra? Rejtély.

Mozdonyon utazni, vagy azt „jogosítvány” nélkül vezetni olyan szabálytalanság, amely nap mint nap előfordul minden bányauzemünkben. Ha néha-néha a vetereseknek néhány száz forintjába is kerül, nem hiszem, hogy túl nagy fogantatja van a büntetésnek. Az az öt ember már tudja, hogy amilyen apró, „mindennapos” szabálytalanság is okozhat súlyos baleseteket. Mások is elgondolkozhatnak ezen.

N. G.

Mecseki Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő:
Kablár János
Szerkesztő:
Ragoncsa János
Szerkesztőség:
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Telefon: 15-851
Vállalati tel.: 7-243, 7-147
Kiadja:
a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó:
Braun Károly
Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyadi út 11.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető:
Sperczel János

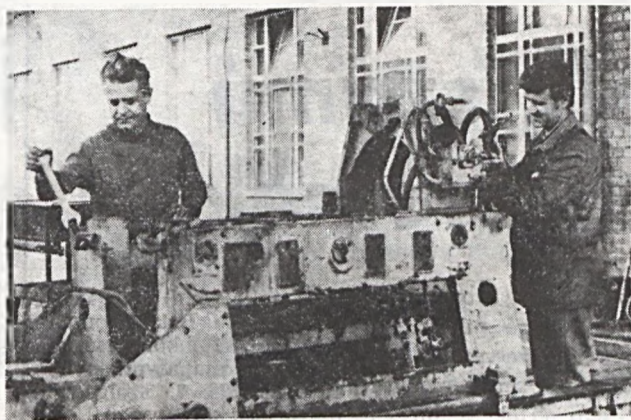
Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre
43,20 Ft

Előfizethető
a szakszervezeti bizalmiagnál

Ny-623-4

Az eredménnyel soha nem lehet megelégedni

Egy óra a lakatos-műhelyben

A Gagarin szocialista brigád két tagja Fekecs József és Horváth Károly fűrógép nagyjavítását végzi. Egyed Imre felvétele

Reggel 8 óra van. Eppen a reggeliszünet ideje. Mindenki együtt van a Kutató-mélyfúró üzem lakatos-műhelyében. Mindenütt az elkezdett munka nyomai: szétszedett gépek, szerszámok, hegesztőberendezés. Magyar István csoport- és szocialista brigádvezetővel és Horváth Károly szakszervezeti bizalmival beszélgetünk az eredményekről, problémákról.

AZ EMBER ÉS A BRIGÁD

— A szocialista brigád 13 fős, 1 fő ez évben szerelt le, ő csak a jövő évtől lesz újra brigádtag, 1963-ban alakultunk. Azóta 2 bronz, 5 ezüst és 4 aranyérem a gyűjteményünk. 1971-ben a Vállalat Kiváló Brigádjá címét is elnyertük. Gazdasági eredményeink mellett kiemelkedő volt a társadalmi munka, melyet túlnyomórészt a 39-es dandár úti iskolában és az I. sz. óvodában végeztünk. Többen közülünk munkásörök, tűzoltók. Az üzemi tűzoltóparancsnok, L. Tóth István is itt dolgozik. Bizony sok a munka utáni elfoglaltság. Tanulásban is jól állunk, egy fő elvégezte a marxista egyetemet, hárman leérettségiztek a munka mellett, ketten pedig szakmát szereztek. Emellett több lakatosunk megszerezte a második szakmaként az ív- és lánghegesztő végzettséget is. A létszám nagyobb is lehetne, de ez tükrözi az országos gondot is. Ha többen lennénk még pontosabb munkát tudnánk végezni. Ketten, Horváth Károly és Németh Ferenc 1956 óta, Fekecs József, Hetessy János, Magyar István és Varga István is több mint 20 éve dolgoznak vállalatunknál. A létszám fele fiatal. Nincs sok probléma velük. Aki nem tudtak beilleszkedni, elmentek. Persze nem minden ember egyforma, de a brigádszellem jó.

A MUNKA

— Feladatunk sokrétű: a motorok kivételével a fűrógépek, szivattyúk, szerszámok kis- és nagyjavítása, tartozékok, egyes szerszámok készítése, hogy csak a nagyobbakról beszéljünk. Ezenkívül a rengeteg apróság, gyorsan ezt, gyorsan azt, de azonnal, mert megáll a fűrés. Ilyenkor aztán néha kapkodunk. Jobb lenne a nagyobb tervszerűség, de sajnos a fűrómunka jellege miatt egy-egy üzemi zavar, meghibásodás, az addig végzett munka abbahagyását követeli meg. Például egy-egy vízkút szűrőszervezetének elkészítése olyan feladat, amely csak bizonyos fűrási és kutatási munkák befejezése után kezdhető meg, de akkor aztán 1—2 nap alatt el kell készülnünk. Ilyenkor bizony a fél, ha nem az egész csoport ezen dolgozik, s persze elmaradás van a szok-

ványos, terv szerinti munkában. Mindez a létszámhiányra vezethető vissza. 2—3 fő már sokat jelentene. Előfordul olyan is, hogy a felújított gép próbajáratása nem történhet meg, mert sürgősen be kell állítani a termelésbe. Állítjuk, hogy szinte csak ilyenkor akadnak minőségi kifogások. A minőségire mindig ügyelünk, az esetleges hibákra a kipróbálás során mindig fény derül. És persze sok függ a gép használólától is, szakszerű-e a kezelés, odafigyelnek-e mindenre, s az apróbb hibákat azonnal kijavítják, vagy azonnal értesítik-e a lakatos. Ezenkívül az üzemen belül is gyakran vannak feladataink, a központi fűtés a vízvezetékhalózati javítása stb. Az a jó, hogy a munkakörülmények ma már megfelelőek, az üzem vezetősége kialakította a féltőt a nagygépek javításához, s 1980-ban jelentős értékű új szerszámokat kaptunk.

ÉS A PÉNZ

— Ez a nehéz dolog. Üzemen és az üzemi gépészen belül nincs elmaradásunk, annál inkább a bányauzemekben hozzáunk hasonló munkát végzőköl. Alapbérben a napi 10—12 forintos különbség bizony nagy dolog. Nálunk teljesítménybérézésre kicsi a lehetőség, mert a munka sokrétű, szerteágazó, s az operatív feladatokat gyakori és azonnali átállást igényelnek. A rendszeres primum tulajdonképpen nem ösztönző, ezt szinte mindenki beszámítja a normál jövedelembe. Talán jobban ki lehetne használni a célpremiázást egy-egy nagyobb munka gyors és minőségi kivitelezésének ösztönzésére. Elégedetlenségünk jó irányú, mi is azt szeretnénk, ha a több, jobb munka több pénzt is jelentene. Ez jó nekünk is, de az üzemnek is.

A FŐNÖK

Sass János művezető: — A brigád munkája jó. Az eredményekkel természetesen soha nem lehet megelégedni. Fejlődésre mindig szükség és lehetőség is van. Az üzem gépparkjához, típusösszetételéhez képest bizony kevés a szakember, nagyobb létszám kellene. Jócskán túlhaladtunk a reggeli szüneten. A többség már szorgalmasan dolgozik. Beszélgetőpartnereim is munkához látnak, a gépekre szüksége van az üzemnek.

Koch László

Továbbra is a legjobbak között a 64-es csapat „Notórius költözködők”

— Nincs szerencséje — mondja Németh Szilárd, a III. sz. bányauzem IV-es körletének a vezetője. — Épp most, ma költözik a csapat, de azért valahol majd csak megtalálja őket. Alig egy éve Diósi Ferenc, a 64-es volt csapatvezető vájárja arról panaszkodott, hogy az akkori munkaverseny szakaszban azzal csúsztak le az első helyről, hogy decemberben egymás után kétszer kellett új feltérésbe költözniük. A többszörös aranykoszorús kollektíva azonban így is bizonyított. Tavaly nemcsak az üzem legjobb fejtési csapata, hanem a Vállalat kiváló brigádjá címét is kiérdemelték.

— Ezt a területet, ahol a csapat mostanáig dolgozott már évek óta műveljük — magyarázza a körletvezető az ötödik szinthe érve. — Már csak egy két csapat dolgozik itt. A művelést rövidesen egy innen két kilométerre levő, másik bányatevérségre összpontosítjuk. Ide települ majd a 64-es is. A számukra előkészített két feltérésből — úgy néz ki — legalább egy évig nem kell majd költözködniük.

A brigádöt még régi feltörésük alatt találjuk. A szerszámokkal, tömlőkkel, fűrószárrakkal teli csillék mögött egy fakocsi áll. — Ugye a surrantó lemezt is elvihetjük? — kérdi Filipz József csapatvezető vájárja a körletvezetőt.

— Persze. Kész vannak a pakolással, Jóska?

— Minden bent van a csillékben, csak a lakatost várjuk. A vitla hegesztéssel van rögzítve és kézzel nem tudjuk levágni.

Amíg a lakatost várják van időnk beszélgetni. Hamarosan kiderül, hogy mindhárman bejárók.

— Lovászhetényiek vagyunk — magyarázza Prigli György segédvájár. — A közlekedés nem probléma, mert közvetlen járat van az üzembe.

— Ha egy falubeliek, bizonyára régóta ismerik egymást?

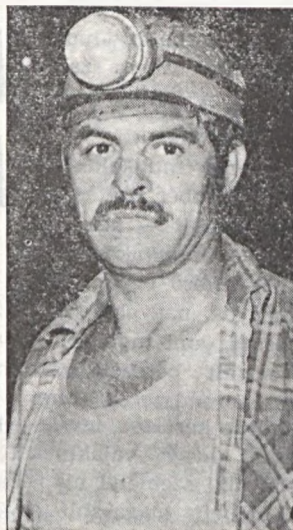
— Mi az hogy! Rokonok vagyunk — mondja nevetve a csapatvezető. — Gyuri az unokabátyám, Hajdú Pisti pedig a sógorom. Mindhárman körülbelül egyidőben kerülünk az üzemhez és már több mint kilenc éve egy csapatra, egy szakba járunk.

Hermann András és fia

Két évvel ezelőtt valahol a 7. és a 13. szint között találkoztunk először. Akkor Hermann András a IV. sz. bányauzem 11-es csapatának szakvezető vájárja és társai a két szint között csaknem 500 méteres légguritót hajtották. Ezúttal szépen rendezett otthonában beszélgetünk.

— A 11-es csapatra általában különleges feladatokat bízunk. Most min dolgoznak?

— Úgy tudom, most csak egy „egyszerű” vágatot hajtanak — mondja Hermann András. — Sajnos már csaknem egy éve, hogy meg kel-

lett válnom a csapattól. Tavaly novemberben az egészségi állapotom miatt levettek vájvégről. Jelenleg mint fenntartó vájár dolgozom a 7. szinten. Nem panaszkodhatom ez is változatos munka. A fűrószárok köszörülésétől kezdve bármiféle lakatos munkáig sokféle feladatunk van, de azért ez mégsem vájvég. Ha néhány percig nincs mit csinálni, nem tudok magammal mit kezdeni, és az nem kellemes érzés.

— Mintha csalódottságot éreznék a hangjában.

— Ne értsen félre, nem panaszkodom. Erkölcslég is, anyagilag is megbecsülnek. Régi kollégák között dolgozhatok, szeretem ezt a munkát is, de mégis... A vájvég az vájvég, ott hasznosabb lehetnek.

— Megbánta, hogy bányász lett?

— Egyáltalán nem. Huszonhárom évvel ezelőtt az aknamélyítőknél kezdtem. Aztán egy barátom javaslatára 1967-ben a IV. sz. bányauzemhez jöttem. Csak napszintre volt felvétel, de ottmaradtam. Rövidesen főcsatlósi és mozdonyvezetői vizsgát tettem. Ekkor már föld alatti állományban voltam. Nemsokára vájvégre kerültem. A 21-esen, a 33-ason, majd az utolsó öt évben a 11-esen dolgoztam. Kilenc évvel ezelőtt tettem vájárvizsgát. Az utolsó években a 11-esen mint szakvezető dolgoztam. Mindig szerettem a különleges, változatos munkát, azokat, amelyek nagy pontosságot

igényeltek. Ezen a csapaton sok ilyenben volt részem. Ha újra kezdeném, megint csak bányásznak mennék.

— Az Ön nagyobbik fia követi az apját. Az 50-es csapaton dolgozik immár két éve. Talán Ön beszélte rá, hogy ezt a szakmát válassza?

— Szó sincs róla. Öszintén szólva eleinte én nem akartam, hogy bányász legyen, de ő kötötte az ebet a karóhoz. Az általános iskola után hidegburkoló szakmát szerzett, de amint 18 éves lett, kijelentette, hogy márpedig ő bányász lesz. Megmondtam neki, hogy segítsek sok mindenben, de ha nem becsüli meg magát el tudom intézni, hogy az első bumli után mehet a munkakönyvéért.

Az ifjabbik Hermann András húszéves. Amikor elmondom neki, hol hagyjuk abba apjával a beszélgetést, helyeslően bólint.

— Pontosan így volt — mondja. — Apa nem rajongott az ötletért, hogy bányász legyek, de mindenben sokat segített. Nem tudtam tőle olyat kérdezni, amit a legalaposabban el ne magyarázott volna. Most már azt hiszem egy csöppet sem bánja, hogy követtem őt a szakmában. Nem hiszem, hogy szégyenkeznie kellene miattam.

— Apád nyilván sokat mesélt neked a bányáról. Visszaemlékezni az első napokra. Olyan volt ahogy elképzelted?

— Nem. Rosszabbra számítottam. A bányajárás után, már az első napon az 50-esre kerültem. Akkor egy magazinfejtésben dolgoztunk. Eltelt néhány hónap amíg először láttam szkrépert működés közben. Most hagyományos művelésű fejtésben vagyunk. Azóta persze megtanultam már kezelni a szkrépert is.

— Juhász Vince csapatvezető vájár nagyon dicsért téged. Ezek szerint elégedett veled. Nehéz volt a beilleszkedés?

— Valamennyi újfelvelel, aki a csapatra kerül, nagyon rendesen bánnak. Így hát nekem sem volt nehéz. Sokat segítettek, tanítottak és az első perctől kezdve egyenrangú munkatárs mindenki, nem pedig „zöldfülv”.

— Márciusban lettem segédvájár. Jövőre szeretnék vájárvizsgát tenni — mondja végül ifjabb Hermann András.

N. G.

Vállalati és üzemi tervmutatók (kiemelt) teljesítése az év elejétől

Vállalat:	Vegyí dúsítmány	fkg	102,4%
	Nyersérctermelés	fkg	98,9%
	Vágathajtás	fm	97,5%
	Létszám	fő	99,2%

Ércdúsító üzem: Vegyí feldolgozás t 102,8%

Kutató-mélyfúró üzem: Geológiai mélyfúrás fm 99,7%

Bányauzemek:	II.	III.	IV.
Nyersérctermelés	fkg 102,5%	100,0%	96,8%
Vágathajtás	fm 102,4%	95,8%	95,6%
Összüzemi telj.	m ³ /mű 102,9%	97,1%	93,7%

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

A III. sz. bányászati dolgozókat vetették fel: — Az öt-napos munkahetet jobb lett volna az év elején bevezetni, mert akkor a bevezetés előtt vetették ki a szabadságukat, rosszul jártak.

— Beszédtema a dolgozók körében, hogy a bányásznap alkalmával adott kitüntetéseknek a magasabb kitüntetésben részesülők között kevés a fizikai dolgozó, amit méltánytalannak tartanak.

A kérdésekre Juhász Károly, munkaügyi osztályvezető és Nagy Zsigmond, személyzeti osztályvezető válaszolt:

Juhász Károly: — Az öt-napos munkahetre való átérés rendjét az 1013/1981. (IV. 27.) Mt. sz. határozat szabályozza. A részletesebb szabályokat, többek között a szabadság kiadás új rendjét is a 3/1981. (IV. 27.) MÜM sz. rendelet tartalmazza. A rendelet 1981. július 1-én lépett hatályba, tehát vállalati hatáskörben nincs lehetőség a hatálybalépéstől eltérni.

Nagy Zsigmond: — A kitüntetésre javasoltakat — minden üzemben — alapos érdemi mérlegelés alapján választják ki és a szakszervezeti bizalmiak, valamint az illetékes fórumok jóváhagyásával terjesztik fel.

— Az elmúlt öt év adatai azt mutatják, hogy a kitüntetések adományozásánál az üzemeknek a munkaterületek jelentőségének és a dolgozók érdemeinek megfelelően sikerült az arányokat kialakítani. 1977—1981 között a kapott vállalati keretszámból „Kiváló munkáért” kitüntetésben a fizikai dolgozók 53 százaléka részesült. A Kiváló bányász aránya 77 százalék, a kormánykitüntetésben részesültek pedig 67 százalék a fizikai dolgozók javára.

2. A Kutató-mélyfúró üzem dolgozóit az alábbi kérdésekre, észrevételekre kérnek választ: — A jubileumi jutalom összegébe bele lehet-e számítani a különféle pótlékok és a prémium összegét?

— Vállalatunk üzemeinél azonos munkakörben dolgozó adminisztratív dolgozók bére eléggé eltérő, nem azonos.

— Kifogásolják, hogy szombaton 20,00 órától hétfő reggel 5,00 óráig Újmecekalja és Kertváros között nem közlekedik a 19-es autóbusz.

— Miért nem gyűjtjük össze a bányászok meddőjén a felszínre került vasanyagot, miért temetik be meddővel? Az V-ös bányászaton nagy mennyiségű levegőcső és egyéb vas-hulladék kerül felszínre.

A kérdésekre, észrevételekre Juhász Károly, munkaügyi osztályvezető és Sallai Árpád, beruházási főosztályvezető válaszolt.

Juhász Károly: — Az Mt. V. 63. §-ának 1. bekezdése szerint a dolgozót megillető jubilumi jutalom összege a dolgozó egyhavi alapbére és nem az átlagkeresete. A különféle pótlékoknak, s a prémiumoknak a figyelembevételére tehát nincs lehetőség. A Legfelsőbb Bíróság munkaügyi kollégiumának 83. számú állásfoglalása részletesen foglalkozik ezzel, hogy mit lehet a dolgozó személyi alapbérenek

tekinteni. Vállalati hatáskörben tehát nem szabályozhatjuk a jubileumi jutalom összegét.

— Azonos munkakörben eltérő munkabér fizetése — ha az indokolt — nem hiba. Azonos munkakörben is lehetnek eltérő egyéni teljesítmények, nagyobb szorgalom stb., ami indokolja a differenciált bérezést. Az ösztönzési rendszerek üzemi hatáskörbe kerültek, így lehetséges, hogy valakinek alacsonyabb személyi alapbére mellett magasabb a prémiuma, mozgóbére. Célszerűbb az összjövedelmet vizsgálni, amire minden évben felhívjuk a figyelmet az éves bérpolitikai, bérfejlesztési irányelvek kidolgozásánál. Célunk az, hogy indokolatlanul ne térjenek el a jövedelmek egyes munkakörök vagy szakmai csoportok között.

— A felvetés másik része igaz. Vállalatunknál a kiemelt bérezést biztosító különlegességi pótlék átlagbérnövelő hatása megszűnt.

Ezt a tényt felsőbb irányító szervünknek több esetben jeleztük, s intézkedést kértünk. A BDSZ elnöksége két évvel ezelőtt ígéretet tett, hogy a lehetőségekhez mérten segíteni fog, mert saját erőből — gazdálkodási körülményeink mellett — nem tudjuk a magasabb bérek fizetését biztosítani.

— A 19-es járat időközben megszűnt. Feladatát — kisebb módosítással — az 1-es járat vette át, amelynek utolsó járata 22,45 órakor indul Kertvárosba. A további szállítási igényt a Volán 12. sz. Vállalatnak küldjük meg. Válaszukat később közöljük.

Sallai Árpád: — Az ok az, hogy a KAV a nagy mérete miatt a levegőcsövet csak felszabdalt és összelapított állapotban venné át. A ráfordított munka a többszörösét tenné ki annak, amit az ócskavasért kapnánk. A csövek egy jó részét dolgozóinknak szoktuk eladni, ócskavas áron.

A Ságvári Endre Művelődési Ház és a Pécsi Körzeti Stúdió októberi programjából

Ságvári Endre Művelődési Ház
16-án 8,00 órakor: Propagandista klub — Párttitkárok egészsznapos értekezlete.
14,00 órakor: Iskolamozzi — Kérek egy elefántot! (dnyelgy film).
17,00 órakor: Zeneóvoda.
18,30 órakor: Honismereti szakkör.
17-én 16,00, 18,00 és 20,00 órakor: Mozi — A zsoldoskatona (olasz film).
18,00 órakor: Magányosok klubja.
18-án 16,00, 18,00 és 20,00 órakor: Mozi — A zsoldoskatona (olasz film).
19-én 19,00 órakor: Eszperantó klub.
20,00 órakor: Hétfő esték a Ságváriban. Pilinszky János: Gyerekek és katonák — a Pécsi Nemzeti Színház és a Pécsi Nyitott Színpad közös előadása.
20-án 9,00 órakor: Propagandista klub — Egésznapos bányaműszaki tanácskozás.
16,00 órakor: Filmvetítés és vita a munkáséletmódról. MM-rendezvény.
22-én 15,00 órakor: Szocialista

Lövészverseny a fegyveres erők napja tiszteletére

Ismét a III. számú bányászati remekelt

Szeptember 28-án a Szoligálató üzem és a III. sz. bányászati löterén 22 férfi csapat és 2 női csapat részvételével napsütésben kezdődött a verseny.

Sajnos korántsem zökkenőmentesen. Különösnek és érthetetlennek találjuk, hogy a megyei MHSZ elnöksége a fegyveres erők napjai ünnepségét is ekkor tartotta, s jóformán valamennyi klubvezetőt és tisztviselőt erre meghívott, holott az ütemtervből világosan kitűnik, hogy e napon évek óta megrendezésre kerül a fegyverbarátság jegyében tartandó kispuska- és pisztolyverseny. A fenti

szervezetlenség következtében az utolsó pillanatban kellett lövészvezetőt biztosítani, de sem versenybíró, sem értékelő bírakat nem lehetett beállítani. Ennek ellenére is aránylag zavartalanul, a versenyzők értékelésbe történő bevonásával lezajlott a verseny, melyen a következő eredmények születtek: A kispuska női egyéni versenyben 1. Fehér Erzsébet (Szoligálató üzem) 85, 2. Tóth Lászlóné (ÉDÜ) 82, 3. Fulyás Sarolta (ÉDÜ) 73 körrel. A kispuska férfi egyéni versenyben 1. Szigeti József (ÉDÜ) 93, 2. Járó

Béla (II. üzem) 91 (4x10), 3. Harmath Béla (Rendőr-ség) 91 (3x10) körrel. A női csapatversenyben 1. ÉDÜ 226, 2. Szoligálató üzem 222 körrel. A férfi csapatok sorrendje: 1. III. sz. bányászati üzem 256, 2. ÉDÜ 250, 3. II. sz. bányászati üzem 246 körrel.

Pisztoly csapatban: 1. ÉDÜ 499, 2. III. sz. bányászati üzem 493, 3. Zsolnay-gyár 492 körrel.

Pisztoly egyéniben: 1. Papp Zoltán (Kutató-mélyfúró üzem) 185, 2. Molnár Gábor (ÉDÜ) 175, 3. Szabó Gyula (Zsolnay-gyár) 174 körrel.

Király György

Megnyerték a kupát

Modellezőink sikere Jugoszláviában

Az Ércbányász Modellező Klub szabadon repülő csapata szeptember 27-én Eszéken meghívásos versenyen vett részt. A Csokoládé Kupán — rendező a híres Kandit Csokoládégyár — részt vett Pécs, Eszék, Novi Sad csapata és versenyen kívül indult Split egy válogatott keret tagja is. A huszonhét versenyző igazi nagy csatát vívott. A ragyogó napsütésben, igaz „termik hiányos” küszködve szép, s egyre szorosabb verseny alakult ki. A döntőre végül ötven maradtak, s az igen szoros küzdelem pécsi győzelemmel zárult. Szvacssek

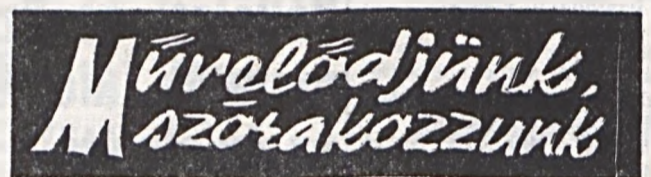
Ferenc hallatlan nyugalommal, nagy tudással mind a 8 stratjával totált repült. Csupán a szerencsén múlt, hogy ifjú Erb László és ifjú Mohai István az ötödik, illetve hatodik helyezéssel előrébb végezzen. A mérleg így is szép, igaz már hagyomány, hogy az évenként megrendezett eszéki „viadalon” a pécsiek jeleskednek.

Hatodik alkalommal vettünk részt ezen a kupán — mondja Mohai István — ahol csapatok vetélkednek, de egyéni értékelés dönti el a helyezéseket. Szvacssek Feri győzelemre tulajdonképpen számítottunk. A vi-

torlázó, gumimotoros és mechanikai motoros kategóriákban induló versenyzőink eddig is jól szerepeltek. A mostani verseny volt az első, ahol nem kategóriánként avattak győzteseket, hanem összesítve, az elért pontszám alapján. Az előző versenyeken még kategóriánként értékelték, s a viatorlázós és mechanikus motoros kategóriák győztesének kijáró kupát mindig mi hoztuk haza. Ezért vártam győzelmet, s nem azt, hogy e sorozat megszakad.

— Október hónap végén eszéki barátaink viszont a mi vendégeink lesznek. Ekkor is győzni szeretnénk.

V. T.

brigádklub — Éredúsító üzem. Dr. Igló Zoltánnak, az MTI Baranya megyei tudósítójának előadása időszerű külpolitikai kérdésekről, majd a műveltségi brigádvételkedő döntője.
22-én 19,00 órakor: Színházi nyilvános főpróba.
23-án 17,00 órakor: Zeneóvoda.
18,30 órakor: Honismereti szakkör.
19,00 órakor: Színházi bemutató előadás — Scarnicci—Tarabusi: Kaviár és lencse (komédia).
24-én 16,00, 18,00 és 20,00 órakor: Mozi — A pogány madonna (magyar film).
18,00 órakor: Magányosok klubja.
25-én 10,00 órakor: Színházi gyermekelőadás — Baum—Schwajda—Tamássy: Oz, a nagy varázsló (zenés mesejáték).
16,00, 18,00 és 20,00 órakor:

Pilinszky János: Gyerekek és katonák.
29-én 14,30 órakor: Színházi gyermekelőadás — Oz, a nagy varázsló (zenés mesejáték).
19,00 órakor: Színházi előadás — Scarnicci—Tarabusi: Kaviár és lencse (komédia).
30-án 17,00 órakor: Zeneóvoda.
18,30 órakor: Honismereti szakkör.
19,00 órakor: Színházi előadás — Scarnicci—Tarabusi: Kaviár és lencse (komédia).
31-én 16,00, 18,00 és 20,00 órakor: Mozi — Óvakodj a törpétől (USA film).
18,00 órakor: Magányosok klubja.

Pécsi Körzeti Stúdió

16-án 18,00 órakor: Ablak. 1. program.
22-én 18,50 órakor: Sorstársak. 2. program.
19,05 órakor: Unser Bildschrim. 2. program.
24-én 8,45 órakor: Unser Bildschrim. 1. program.
29-én 19,05 órakor: Nas ekran. 2. program.
30-án 18,00 órakor: Ablak. 1. program.
31-én 8,55 órakor: Nas ekran (ism.). 1. program.
16,55 órakor: Sorstársak. 1. program.

Nyelvi játékok

V. forduló

A végküzdelemre kissé nehezebb (fifikásabb) feladatokat tartogattunk. A lényege tulajdonképpen mindegyiknek ugyanaz: rókónértelmű szavakat kell találni, hogy a kívánt eredményt (új szókapcsolatot; szóást; regény címet) elérjük. Mivel a feladatok bonyolultabbak, megoldásukra is több idő áll rendelkezésre. Ily módon a beküldési határidő október 30. Ezt viszont kérjük pontosan betartani, mert az üzemi MM-vételkedők zökkenőmentes lebonyolítása érdekében az V. forduló értékelését, illetve a nyelvi játékok végeredményét november 2-ig el kell juttatnunk az MM-megbízottakhoz.

Minden brigádnak sikeres hajrát kívánunk!

I. Banánszavak:

Az első szónak „le kell húzni a héját”, vagyis el kell hagyni a két szélső betűjét, hogy hozzájuthassunk a másodikhoz. Megfejtésként 2-2, azaz összesen tizenkét pont érhető el. Például: lakatod értéke—zárad ára.

Feladatok: 1. alkalmatlan száraz lomb, 2. kacagó mokus, 3. pityergésre hajlamos tollforgató, 4. fűgessző zárt társadalmi csoport, 5. létrehozó meghúzza magát, 6. hozzátartozóm enivalója.

II. Szólások—másként:

Az alábbi mondatokból, kellő nyelvi leleménnyel—ismert szólások nyerhetők. Jutalmuk megoldásonként 3-3, azaz összesen tizennyolc pont. Például: Rakja saját személyét—Teszi magát.

Feladatok: 1. vásárolja az újságot, 2. szomját oltja a kistestű rágcslónak, 3. lobogtatja a két ötszázast, 4. beismeri, hogy barna, 5. kifolyója a karéj, 6. kiszáradt a volga menti török nyelvű nép.

III. Regénycímek:

Ugyancsak behelyettesítéssel hat regénycímet kapunk. A feladat itt a legbonyolultabb, ugyanis az új szavakat esetenként fel kell bontani és ezeket a részleteket újra összekapcsolni, hogy a regénycímek kialakuljanak. Cimenként 5-5 pont szerezhető, további 2-2 pont pedig a szerzők nevéért. Így az elérhető összpontszám 42. Például: Ordít fehér hajú férfinév—Üvölt ősz elek—Üvöltöz szelek (Emily Bronte).

Feladatok: 1. Te meg én reszketvén csücsülünk, 2. Alkoholista az illető, 3. Tenger visszahúzódása a peremen, 4. A néhány mostani rendház, 5. Az adásvétel tárgya, patás háziállat, 6. Oktatási intézmény a féltucat férfinév.

III Tamás

Bányásztelepülés

Bakonya

Bakonyát keletről Kővágótól, nyugatról Boda határolja, délről Btcsérd, míg északról Hetvehely a szomszéd. Földterülete mezőgazdasági művelésre kiváló. A községtől délre terülnek el a szántóföldek, ahol kapásnövények és jó minőségű acélos gabonaneműk teremnek. Északon félkaréjban erdő a lábainál legelővel veszi körül a községet.

Nem is oly rég Bakonya a környék egyik legszegényebb falva volt. A negyvenes években a paraszti munka mellett sokan végeztek cselédmunkát, nap-számba jártak. Az erdő biztosította a lakosság tekintélyes részének a megélhetést. Fakitermelés, fuvarozás, erdei napszámmunka, gyérités, ritkítás, csemeteültetés, gombázás és bicskeszede csurrantott valami keveset a megélhetést ily módon keresőknek.

Az is igaz, hogy a környéken Bakonya lakossága alakított először termelőszövetkezetet. A tiszta, de szépen fejlődött, s az 1960-as évek elején megindult a gépesítés. Ettől számítható a tagság életnívójának emelkedése. Jelentős változás éri a falut a vállalat létrejöttével, s e naptól számítva ipari településnek alakult át. Ez az átalakulás robbanásszerűen ment végbe. Máról holnapra a kilencforintos munkaegységet felcseréli a lakosság a bányászkeresetre. Ma a község felnőtt lakosságának kilencven százaléka a vállalat üzemében dolgozik. Bakonya fejlődése, gazdagodása tulajdonképpen egybeforrt a vállalattal, melyről Schafft Antal iskolaigazgató így beszélt:

— Első lépésként a vállalat segítségével megépült a hetvehelyi útra a község bekötőútja, ami egyidejűleg napi tíz autóbuszjáratot is jelent a lakosságnak. Addig a külvilág a 6-os útra vezető földúton nyílt meg nekünk, mely csakis jó idő esetén volt járható.

— Számottevő a község fejlődésében az iskola, kultúrház építése — kialakítása, a belső utcák kiképzése, az óvoda létesítése, valamint az évenként visszatér-

rő kulturális műsorok biztosítása, melyek mind a vállalat segítségével valósultak meg.

— A község lakossága tudomásul vette, hogy van egy bányavállalat, mely életszínvonalának emeléséhez lényegesen hozzájárul. Megértette azt is, hogy társadalmi hozzásegítéssel fokozni tudja mindazt, amit a vállalati segítség a jobb élet kialakításáért megtett.

A tervszerű építőmunka — a falu arculatát átalakítandó — nem állt meg. A pécsi vízmű dolgozói most végzik a község vízellátásának kiépítését, a szentlőrinci Áfész viszont a lakosság fűtőolaj-ellátásához nélkülözhetetlen olajtartályokat építi be. A tanácsi fejlesztésből még ez évben befejeződik a visszamaradt utcák szilárd burkolattal történő ellátása és a kultúrház bővítése. Az elkövetkező években igényként már csak a ravatalozó megépítése jelentkezik, mely azonban a VI. ötéves tervben tételeként már szerepel.

— Az utóbbi években új házak épültek, s a régiéket is sorba újítják fel tulajdonosaik. A járdák mentére fákat, virágokat ültettek. Szépül, fejlődik Bakonya. És változik. Úgy is, hogy az egykori mezőgazdasági faluból bányászközség lett, valamint úgy, hogy lakóinak szemlélete teljes fordulatot vett. A hajdan törpe és középparasztok lakta szegény falu, 1975-ben egy értékelés alapján megyei vonatkozásban — kategóriájának megfelelően — első lett. A C kategóriás község a nyolcvanezer forintos jutalmat azonnal a Petőfi Sándor utca elmaradt részének megépítésére fordította. Ebből az összegből pedig akár mulathatott volna is a bányászfalu aprajagya, hiszen a pénz felhasználásának módja nem volt szabályozott.

Változik Bakonya. Kívül, s „belül” egyaránt. A hajdan oly sokat itt elidőző Patkó Bandi híres baranyai betyár már ezért sem ismerne a falura. Az öregek szerint a betyár kedvenc fája — az erdészház felett, közel a légaknához — is változik. Elszáradt, egyesek szerint már régen el is korhadt. De helyében új fa nő.

Veress Tamás

Szakember-utánpótlásunkért

A Szolgáltató üzemben az 500. sz. Zrínyi Miklós Ipari Szakmunkásképző Intézetből az 1979—80-as tanévben került először négy-négy másodéves villanyszerelő, illetve lakatos tanuló szakmai képzésére sor. Ez volt a kezdet. Kezdetek annak, hogy az üzem és az iskola között a későbbiekben még jobb kapcsolat alakuljon ki, melynek egyik nem titkolt célja, hogy ily módon biztosított legyen a vállalat szakember-utánpótlása.

A fent említett nyolc szakmunkástanulóból akkor hatalmas kötéssel társadalmi tanulmányi ösztöndíj-szerződést a vállalat, havi 250 forintos ösztöndíj összeggel. A hat fiatalból egy abbahagyta tanulmányait, a többiek viszont ma már a vállalat állományába kerültek szakmunkásnak. Az „első lépés” így mindenképpen sikeresnek mondható, a befektetett energia megtérült.

A hetvenkilences évben már terv volt, hogy ha az anyagi háttér biztosítottá válik, tanműhelyek építésére kerül sor. Történik ez is a vállalat szakmunkás utánpótlásának érdekében. Szakmánként és évenként tíz-tíz másodéves tanuló fogadására készül fel az üzem villanyszerelő, lakatos és esztergályos szakmákban.

Elsőként a villamos tanműhely készült el. Az 1980/81-es tanévben 7 diákkal indult az oktatás, s most 19-en — másod- és harmadévesek — sajátítják el a villanyszerelés mesterfogásait. A tanulók szakmai oktatását Bugyik János művezető és Bátorka József szakmun-

kás végzi. Az utolsó évekéből négy kötött tanulmányi ösztöndíj-szerződést a vállalattal.

Lakatos szakmunkástanuló másodéves tizenegy, míg harmadéves hat tanul heti három alkalommal az üzem műhelyeiben. A tanműhely ugyanis még nem készült el, de ez nem befolyásolta azt, hogy a végzősök közül négyen ösztöndíj-szerződést írjanak alá. A leendő lakatosokkal Will Gyula és Bán Tibor művezetők, valamint Bandel Lajos és Fábrián Géza szakemberek ismertetik meg a szakmát.

Az esztergályos képzés várhatóan az 1981/82-es tanév második felében veszi kezdetét. A tanműhely felépült, de az esztergagépek még nem érkeztek meg.

A Szolgáltató üzemben történő szakmunkásképzésnél lehetőség van arra, hogy a vállalat dolgozóinak gyermekei, ha a fent nevezett iskolában tanulnak, illetve tanulni fognak — a három említett szakmában — kérhetik, hogy szakmai gyakorlatukat az üzemben végzhessék. Mi több, tanul-

mányi ösztöndíj megkötése mellett a későbbiekben a vállalat dolgozói lehetnek. Mindezt a vállalat Személyzeti és oktatási osztályán kell kérnie a szülőknek.

A kezdetet a szakmunkásutánpótlás ilyen irányú biztosítására tulajdonképpen az motiválta, hogy a Szolgáltató üzemben e három szakmában egyre kevesebb volt az új jelentkező. Sőt, a régiékek közül is el-elmentek.

Egy rendelet viszont lehetőséget ad arra, hogy iskolából üzemek, gyárak akár egy-két diák szakmai képzését is vállalják. Az üzem személyzeti vezetője, Takács Tibor ebből kiindulva kezdte el — talpaltá ki — annak idején a négy villanyszerelő és a négy lakatos szakmunkástanuló üzemhez kerülését. A későbbiekben az üzem saját szakmunkás utánpótlásának biztosításán túl lehetőséget látott abban, hogy ilyen formában a vállalat szakember gondjain is enyhítsen. Így lett az üzemi elképzelésből, s érdekből egyre terelődő elhatározás, mely már vállalati szinten is zöld utat kapott. A pénzügyi fedezet központi alaptól történő biztosítása és az üzem dolgozóinak jelentős társadalmi munkavállalása mellett valósult meg, illetve épülnek meg a tanműhelyek.

V. T.

Fiatalok kirándulása

A III. sz. bányauzem Káljai Éva KISZ-alapszervezete szeptember 18-án kirándulást szervezett Mohácsra és Nagyharsányba. A kiránduláson részt vettek a területünkhöz tartozó ifjúsági szocialista brigádok tagjai is. Kirándulásunk első állomása a mohácsi történelmi emlékhely volt, amely mindannyiunk tetszését megnyerte. Nagyon szépen találtak a Pölöskei József ötvösművész által készített kaput, amely 20 ezer darabból készült. Ezt követően Nagyharsányba mentünk, ahol a szabadtéri szoborkiállítás tekintettük meg. Láttunk több jól sikerült, és kevésbé jól sikerült alkotást, valamint azt is megfigyelhettük, hogy a művészek hogyan, milyen modern eszközökkel és módszerekkel valósítják meg elképzeléseiket. Kirándulásunk utolsó állomása Villány volt. Az Oportó Étteremben eltöltött vidám hangulatú vacsora után ismeretekkel, élményekkel gazdagabban tértünk haza. Hozzájárultunk azon célunk megvalósításához, amelyet akcióprogramunkban is meghatároztunk, hogy szocialista kultúránk részeként megismerjük műemlékeinket, emlékhelyeinket és a hozzájuk fűződő történelmi hagyományokat.

Magda Edit

Továbbképzés Hertelenden

A IV. sz. bányauzem Korvin Ottó KISZ-szervezete 1981. szeptember 25—27 között tartotta az üzemi KISZ-vezetők és aktivisták éves felkészítést Magyarhertelenden.

A továbbképzés célja az volt, hogy ezáltal is növekedjen a KISZ-munka színvonala és segítséget kívánt adni a KISZ X. kongresszusa határozatainak egységes értelmezéséhez. A háromnapos program kialakítása is tükrözte ezt a célkitűzést.

Pénteken este, miután a résztvevők elfoglalták helyüket az üdültelepen, fórumot rendeztek az üzem gazdasági, politikai és társadalmi vezetése részvételével, az üzem előtt álló aktuális feladatokról. Varga Ernő üzemvezető beszélt azokról a gondokról és problémákról, amik eddig is nehezítették és nehezítik az éves tervek végrehajtását. Szó esett arról is, hogy az üzemben dolgozó mintegy 500 fiatalnak aktívabban kellene segíteni a tervfe-

ladatok megoldását. A következő két nap programján többek között szó esett az alapszervezeti vezetési és szervezési feladatokról, a KISZ-termelést segítő tevékenységéről, a KISZ X. kongresszusa határozataiból adódó helyi feladatokról.

A továbbképzés szervezői gondoltak arra is, hogy az érdemi munka mellett maradjon idő a kikapcsolódásra. A foglalkozások között Bérés Péter újszerű diszcoműsorral csigázta el a nem eléggé fűradt résztvevőket.

Ehhez már csak ráadás volt Weidinger Jancsi sportprogramja. A szabadidős programok fénypontja a szombat este megrendezett Bányász szakestély volt. A háromnapos program bizonyára hasznos volt minden résztvevő számára. Remélhetőleg valóban hozzájárult ahhoz, hogy növekedjen és hatékonyabb legyen a KISZ-alapszervezetek tevékenysége a IV. sz. bányauzemben

Weszti László

Tapasztalatcsere

Szeptember 25-én tanulmányi kirándulás keretében vállalatunkkal ismerkedett a tatabányai Bányaiipari Technikum végzős hallgatóinak egy csoportja. A fiatalok a III. sz. és a IV. sz. bányauzemben tettek látogatást, ahol megismerkedtek a vállalatunknál hasz-

nált legkorszerűbb bányagépekkel, a nálunk alkalmazott fejtező módszerekkel, az itt-dolgozók munkakörülményeivel. A jól sikerült üzemlátogatások — mint ezt a jövő szakemberei elmondották — nagyban hozzájárultak tudásuk, ismereteik gyarapításához.

Vállalati vájárvetékedő

Az utóbbi évekhez hasonlóan, az idén is megrendezésre kerül a vállalati vájárvetékedő. A KISZ MÉV-bizottsága szervezésében október 23-án és 24-én tizennyolcan mérik össze tudásukat. Az üzemi vetékedőkön legjobban szereplő 6-6 vájár gyakorlati versenyére a IV. sz. bányauzemben kerül sor. Hat, közel azonos típusú munkahelyet kapnak a háromfős csapatok. A IV. sz. bányauzem versenyzői lesznek a szakvezető vájárak, akikhez a helyszínen sorsolják a másik két üzem egy-egy versenyzőjét. A vetékedő elméleti részét másnap, 24-én a Központ tanácstermében rendezik. A versenyzők szakmai és politikai felkészültségükről tehetnek majd tanúbizonyságot.

Viszontlátogatás

Úgy váltunk el, hogy majd találkozzunk a IV. sz. bányauzemben. Ez még a nyár elején történt, amikor a MÉV KISZ-bizottsága és a IV. sz. bányauzem FMKT tanulmányi kirándulást szervezett a Mátaraljai Szentbányák Thorez Kőfejtéses Bányauzemébe. Ezt a látogatásunkat viszonzózták a viszontlátogatásunkat látogatók. Azok a fiatalok, akik védnökséget vállaltak a Gagarin Erőmű és a Thorez külfeljei beruházásában, melyet 1973-ban avattak fel. Bányajárással kezdődött látogatásunk. Megtekintettük a IV. sz. bányauzem 71-es ifjúsági szocialista brigád munkahelyét, a légfeltörés bővítését, melytől beruházás, majd a 6. szintű fejtést, melyet az úgynevezett „gumikerekes technikával” a 16. csapat végez.

A vendégek teljes csodálatát váltották ki vágatrendszereink és elismerésüket az itt-dolgozók helytállása, hiszen 6k hatalmas kotrógépekkel és több kilométeres szalagszalaggal szállítják a lignitét 4-6 ezer köbméter/óra teljesítménnyel.

Bányajárást után a magyarhertelendi pihenőtelepünkön baráti találkozót szerveztünk. A mozgalmi és szakmai tapasztalatok, élmények cseréjén kívül hagyományos módon is erősítettük kapcsolatainkat.

A következő napon vendégeinket harkányi, siklósi és nagyharsányi kirándulásra vittük. Majd az utolsó nap délelőttjén a Misina tévétornyából csodálhatták meg a Meesek és városunk panorámáját.

Tóth János

Ifjúsági szocialista brigádvezetők tanácskozása

Ebben az évben is megrendezte a IV. sz. bányauzem KISZ-szervezete az ifjúsági szocialista brigádvezetők és aktívák tanácskozását. Ezúttal a szocialista brigád klubban került lebonyolításra, ahol szintén minden brigád képviseltette magát. Itt a fiatalok tájékoztatást kaptak üzemünk főmérnökétől, Horváth Kálmántól, az eddig végzett munkáról, további feladatokról, a fennálló problémákról és azok megoldási lehetőségeiről. Kiemelve: a fiatalok nagy többségére mindig lehet számítani. Eddig is nagy mértékben hozzájárultak az üzemi tervfeladatok teljesítéséhez és továbbra is támaszkodnak erre az „erőre”, különösképpen ebben a nehezebb időszakban.

Az üzemi KISZ-szervezet javaslatára az októberi hónapot „Ifjúsági szocialista brigádok termelési hónapjává” nyilvánították, mellyel a brigádok az üzemi terv teljesítését kívánják elősegíteni.

Az elhangzott vélemények és javaslatok is részben segítik további tennivalóink eredményes végrehajtását. Ezt követően Tóke Gyula tájékoztatást adott arról, hogyan is állnak az ifjúsági szocialista brigádjaink vállalásai idáig teljesítésével, mik a még hátralevő feladatok.

Juhász Zoltán

Sport

Karsa nemzetközi mester lett

A 26 éves Karsa László neve jól ismert a sakk-kedvelők körében. Huszonegy éves korában szerzett mesteri minősítést. Nyert országos úttörőbajnokságot, országos ifjúsági bajnokságot, kétszer országos főiskolai bajnokságot. Tagja volt az idén Grazban az ifjúsági világbajnokságon 3. helyet elért magyar csapatnak. Pécsen először, majd Szántódon másodszor teljesítette — így elérte — a nemzetközi mesteri minősítést. Nemzetközi szereplései közül a legértékesebbnek a sakkvilágban jegyzett bieli versenyen elért első helyét tartja.

— *Mi a sikeres szereplésed titka?*

— Úgy érzem több év kemény munkájának gyümölcse érett be. Felkészülési lehetőségeim az utóbbi időben lényegesen javultak, az idén sok színvonalas versenyen is részt vehettem. Állásértékelésem sokat fejlődött, megtaláltam az összhangot elméleti tudásom és a gyakorlati problémák megoldása között. Sokat segítettek ebben Botvinnik (volt világbajnok) pedagógiai útmutatásai is. Taktikai téren sokat tanultam Kádár Gábor edzőtől, aki már a második nemzetközi mestert nevelte ki.

— *Közismerten nagy elméleti tudású játékos vagy. A közelmúltban Sax edzésén a nagymestert is kisértetted...*

— Napi 5—6 órát foglalkozom elméleti képzéssel. Ezen a szinten a leghasznosabb már az egyéni képzés. Részben saját játszmáim tüzetes elemzésével igyekszem megállapítani a hiányosságokat, részben mások játszmáiból merítek megnyitásméletei és középjátékbeli elképzeléseket. Egy-egy mérkőzés alatt több tucat hasonló játszma villan fel bennem.

— *Hogyan készülsz fel a versenyeidre?*

— Felkészülesemnek három területe van: szakmai, pszichológiai és fizikai. Ha ismertek előttem ellenfeleim, korábbi játszmáim alapján játéktípusukat tanulmányozom, felkészülök a várható megnyitásra. A lélektani felkészülés azt jelenti, hogy igyekszem kifürkészni az ellenfelek emberi gyengeségeiből adódó sakkbeli gyengeségeket és ebbe az irányba terelni a játszmát. A fizikai felkészülés talán humorosnak tűnhet. Ha azonban figyelembe vesszük, hogy 5—6 órát kell egyfolytában koncentrálni, máris érthetővé válik. Néhány nappal a verseny előtt befejezem a szakmai felkészülést, hazautazom szülőfalumba és rendszerint fizikai munkát végzek.

— *A sakkozókak bogaras embereknak tartják. Mi erről a véleményed?*

— Minden olyan embert, aki komolyan új egy tudományt reggeltől estig, ennek a problémái foglalkoztatják. Az egyik sakkozó professzorral történt meg az az eset, hogy a vele szembejövő diákok köszöntésére azt felelte, hogy sakk! Éppen sakkfeladványon gondolkodott. No persze ez azért nem általános. Legfeljebb egyoldalúnak lehet a sakkozót tartani.

— *Te is egyoldalúnak érezed magad?*

— Nem. Közgazdasági egyetemem végeztém, diszjockey voltam évekig az egyetemen, most is sokat hallgatom zenét, szeretek olvasni. Baráti köröm a legkülönbözőbb foglalkozású emberekből tevődik össze.

— *Távlati terveid?*

— Két-három év alatt megfelelő nemzetközi rutint kell szereznem, be szeretnék kerülni a legjobb nemzetközi mesterek sorába. Utána irány a nagymesteri normal!

Kívánjuk, hogy terveid megvalósuljanak.

Koszorus Pál

Novemberben úszótanfolyam gyermekek részére

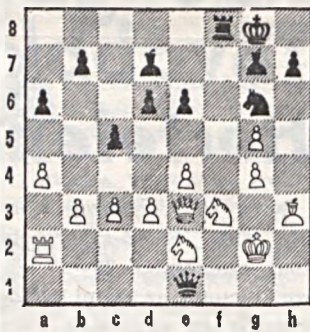
A MÉV sportbizottsága a múlt évi példát követve idén is megszervezi a 3—14 éves gyerekek részére a kezdők úszótanfolyamát a Hullámfürdőben. Az elmúlt időben közel 400-an sajátították el az úszás alapjait. Az oktatás célja az úszás helyes alapjain túl a vízbiztonság, az emberpalánták fizikai erejének növelése, a testük arányos és egyenletes fejlődésének elősegítése.

Az első csoport november elején kezd, azért kérjük a szülőket, hogy jelentkezésüket adják le a 7-119-es telefonon, s egyben felvilágosítást is kapnak az indulás pontos idejéről és más tudnivalókról. Az úszótanfolyamon csak azok a gyerekek vehetnek részt, akiket előzetesen bejelentettek a szülők, illetve családtag vállalati dolgozó. Helyszínen való jelentkezést nem vesznek figyelembe.

Sakk

6. sz. feladat

Barta—Györkös

Sötét lép és nyert!

Világos királyállása szétesett, a tisztek közti harmonia megbomlott. A sötét vezér behatolt a világos táborba és megbénítja a tisztek aktív védekezését. Ilyenkor mindig található kombinatív lebonyolítás...

A megoldásokat 1981. október 31-ig kell a szerkesztőség címére beküldeni.

Az 5. sz. feladat (Szilárd—Jaksa) megoldása: 1. Fe1! meglepő fordulat. Sötét nem tudja egyszerre védeni az a8-as bástyáját és a d5-ös fenyegető mattot, ezért feladta. Ritkán előforduló matt — tele táblán.

Koszorus Pál

LABDARÚGÁS

Kikapott a bajnokcsapat

Vaskos meglepetések a XVII. fordulóban

A III. üzem nagy küzdelemben legyőzte a már bajnok kutasokat, míg az Anyagosztály gólzáporos győzelmet aratott a dobogóra esélyes Szolgáltató „A” ellen. Meglepetés a IV. üzem pontvesztése, az EDÜ, illetve a Szolgáltató „B” csapának pontszerzése a Kís.-kut. elleni találkozóon.

Részletes eredmények

III. üzem—Kutató-mélyfűrő üzem 2-1 (1-1). Nagy érdeklődés mellett a bajnokcsapat kezdett jobban. Az 5. percben Kolár megszerezte a vezetést. Úgy látszott sima mérkőzés lesz a bajnokcsapat számára. A gól után feljött a III. üzem és a féldő előtt Somlyai egyenlített. Szünet után mindkét csapat nagy erővel küzdött, mindkét kapu előtt parázs jelenetek adódtak, élvezetes volt a mérkőzés. A 40. percben eldőlt a mérkőzés: Szép formás támadást követően Harmath remekbe szabott góljával vezetést szerzett a III. üzem. Rákapszolt a kutató, de a bányászok védelme remekül verte vissza a támadásokat. Öt perccel a mérkőzés befejezése előtt büntetőhöz jutott a kutató. Itéletvégrehajtó Veress azonban a balra mozduló kapus mellett csúnyán mellé lött. Egyenlítési alkalom volt! A következő percekben a III. üzemek megszállták kapujuk előterét és vég-eredményben rászolgáltak a győzelemre.

Anyagosztály—Szolgáltató „A” 9-1 (5-0). Az összeváltó Szolgáltató szinte ellenállás nélkül megadta magát. A már komolytalanná vált találkozó az Anyagosztály ilyen arányban is megérdemelten győzött, a mindvégig 3 emberrel játszó ellenfelével szemben.

IV. üzem—EDÜ 3-3 (2-3). 2-0-s vezetés tudatában a IV. üzemiek lefékeztek. Ezt kitűnően észrevette az EDÜ legénysége, előbb sikerült szépíteni, majd az egyenlítés után megszerezni a vezetést. Szünet után az almból felébredt IV. üzem szinte egykapura jászott, de a csatárok elgyengültek a jobbnál jobb gólhelyzeteket is. Három perccel a mérkőzés befejezése előtt sikerült a sűrűl visszhozniuk az egy pontot. Az eredmény igazságos.

II. üzem—Szálló 4-1 (4-1). Félgózzel játszó Bakonyának nem okozott gondot a sok hibával játszó Szálló csapatának győzele. Szünet után teljesen visszafogottan játszó II. üzem nem erőltette a góllövést, így az ellenfelek alkalma nyílt ellen-támadások indítására — eredménytelenül.

Kís.-kut.—Szolgáltató „B” 3-3 (2-2). A sötétedésbe nyúló találkozóon mindkét csapat kitűnő teljesítményt nyújtott. Az első féldőben a Kís.-kut. szünet után a Szolgáltató játszott jobban, így a mérkőzés eredménye a játék alapján igazságos.

Az utolsó forduló előtt a Kutató-mélyfűrő már megnyerte a bajnokságot. Viszont nem dőlt el az ezüst- és a bronzérem sorsa a IV. és a III. üzem között.

Elmezőny állása

1. Kut.-mélyf.	17	14	2	90-20	29
2. IV. üzem	17	10	4	55-26	24
3. III. üzem	17	11	5	74-37	23
4. Szolg. „A”	17	9	7	59-44	19
5. II. üzem	17	9	7	34-37	19

Kovács Miklós

Személyi HÍREK

Nyugállományba került: Ács Ferenc csillás (II. sz. bányauzem), Varga Gyula lakatos (II. sz. bányauzem), Várnagy Ferenc csillás (II. sz. bányauzem), Árokszállási József fűrőmester (III. sz. bányauzem), Schmidt János betanított munkás (IV. sz. bányauzem), Jenák Ferenc lakatos (IV. sz. bányauzem), Bence György szállítási felvigyázó (IV. sz. bányauzem), Barics Gyula betanított munkás (EDÜ), Gödöny Lajos lakatos (EDÜ), Tóth János vájár (Szolgáltató üzem), Király László erögépkész (Szol-

gáltató üzem), Nagy László művezető (Szolgáltató üzem), Domány András segédmunkás (Kísérleti kutatási és automatizálási üzem), Boncz József csillemerő (Központ), Tóth Istváné takarítónő (Központ), Bálint László anyagátvevő (Központ), Nagy Károlyné anyaggyártó eloadó (Központ).

Meghalt: Kóvári Konrád segédmunkás (II. sz. bányauzem), Földényi Tibor körletvezető (II. sz. bányauzem), Godina István fürdőkezelő (EDÜ), Lempel János (Kutató-mélyfűrő üzem), Orsós István öntvénytisztító (Szolgáltató üzem), Fülöp István gépkocsivezető (Szolgáltató üzem).

K. M.

Kinek villog Damoklész kardja?

Tudom a szívetek még néhez, sajnáljátok az elszalasztott lehetőségeket. Izmaidokban még ott sajog az elvesztett mérkőzések fáradtsága, idegekben ott lüktet minden egyes pont elvesztése, a vesztesekben mindig felmerül mi lett volna ha... választ nem kapó önmarcangolása.

Könnyebb lenne most viganasztaló szavakat mondani ha nem tudnánk, hogy az a néhány kicsurránó könnycsepp a pécsi sportcsarnokban nemcsak az elvesztett pontokért volt, a kudarcért és a közönségért is. Talán megrémültetek? Ti, akik oly sok dicsőséget, elismerést szerettetek magatoknak? Mi van veletek? Egy-szer már átértetek egy si-

Kézilabdás fiúk még ne sírjatok!

ralmas bajnokságot, s talán már elfelejtettetek? S most újra fejetek felett a Damoklész kardja. Hátrítatok el, ne engedjétek, hogy újra lesújtson rátok! Megtehetitek, bátrak és erősek vagytok, csak ti segíthettek magatokon, ott bent a küzdőtérben. Tudom, nem szerettétek hallani a lélekhangját, hát hallgattassátok el a győzelemmel.

Létfonosságú mérkőzések előtt álltok, minden elvesztett ponttal közelebb kerültek az NB I. B. osztályához. Nem akarjátok? Mi sem! Hát szedjétek össze magatokat! Vasakarattal küzdjétek a soronkövetkező fontos mérkőzéseken. Te-gyetek félre minden egyéb érdeket, csak egy legyen a cél: a bentmaradás az NB I-ben! Nemcsak tavasszal,

Úszótanfolyam felnőtteknek

A víz varázsa

Az uszoda külön kis világ a rohanó nagyvárosban. Hajnalban ébredünk, rohanunk a busz után, a tömegben türelmetlenül viselkedünk, s mire a munkahelyre érkezünk az idegeink már „bemelegedtek”. Az idegfeszültséget, a rossz hangulatot valahol, valamilyen formában illik levezetni. S erre az egyik legjobb alkalom az uszoda. A kapun belépve egycsapásra megváltozik minden. Kívül reked a fojtó benzingöz, a zaj, az idegtépő nagyváros. Még pár perc és máris ott állunk a csillogó víztükör előtt. Egy látványos csukafejes és aztán átadjuk testünket a simogató, lágy hullámok ölelésének. Konok kitarással rojúk a hosszakat, élvezzük a víz frissítő hatását, nyugalmunk és jókedvünk visszatér. Egy kis idő elteltével érezzük, amint a kar és láb kezd elfáradni, vagy kapkodóvá válik a levegővétel. Kiszállunk a medence vízből szuszszanni egyet, nézelődni a parton, hogy később újra élvezzük az úszás örömeit. Vissza nem adható érzés mindez az úszni tudóknak. S vajon mit ad azoknak, akik nem tudnak úszni?

Sokan csak pancsolnak, lubickolnak, olvasnak, napoznak vagy éppen egy csinos nő báját figyelik. Aki nem úszni jött, hanem nézelődni, mutogatni magát, körülötte reménykedő izompacsirták, akiket a célbaérés ítet, hogy elnyerjék a hosszú combú nő kegyét... Ez is az uszoda világa... Embere válogatja... Ki ezt, ki azt.

A vállalati sportbizottság azok segítségére siet, akik nem élvezték az úszás előnyeit. Novemberben úszótanfolyam indul kezdők részére. Jelentkezhetnek mindazok, akik kedvet éreznek az úszáshoz és szeretnék elsajátítani az alapokat. Elsősorban azoknak szólunk, akik kevés önbizalommal rendelkeznek, legyintenek, hogy én úgysem tudok megtanulni, már próbáltam... Hát tessék újra elkezdni korra és nemre való tekintet nélkül, szakképzett edzők oktatása mellett bizonyára sikerül. Nem kívánunk agitációs munkát kifejteni, csupán gondolatébresztésként a figyelmet felhívni a lehetőségére.

Az elhatározás és a döntés mindenkinek a magánügye, de ebben az esetben lehet közös ügyünk is. Az uszodában a pihenő, napozó, lubickoló, kártyázó, olvasó, tanuló, lézengő városi emberek így együtt alkotják a rohanó városi élet külön kis világát, az uszodát. Az úszóoktatással kapcsolatos felvilágosítás és jelentkezés a 7-119-es telefonon.

K. M.

de az őszi idényben is jobban meg kellett volna fogni a megszerezhető pontokat. Könnyen elfordulhat, hogy már a győzelem is kevés lesz. Ebből adódhat, hogy a „riválisaitoknak” szurkolhatunk az érdekekben, hogy reménykedhessünk...

A bajnokság befejeztével két csapat kényszerül búcsúzásra. Marad a nagy kérdés, melyik csapat feje fellett villog a damoklész kard? Reméljük a PMSC-sek mindent megtesznek azért, hogy továbbra is a legjobbak között játszhassanak, mert a város lelkes szurkológárdája ezt igazán megérdemli.

Ha mégsem sikerülne, azért ne sírjatok fiúk, a törzsgárda lélekben és a nézőtérben is ott lesz veletek!

Kovács M.